

LLUCMAJOR

de pinte en ample



L'ANTIC ESCORXADOR, NOU QUARTER PER A LA POLICIA LOCAL

100 cl.



25% vol.

XARO P
d'en
CORI
J. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM



EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT
C/ Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX
Catalina Font

COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezars
Antònia M. Bonet	Llúcia Caldés
Francina Capellà	Celso Calviño
Miquel Cardell	Sebastià Cardell
Joan Clar	Bartomeu Font
Antònia Font	Catalina Garau
Maties Garcies	Joana Font
Franc Jaume	Miquel Janer
Coloma Julià	Joan Jaume
Antoni Llompart	Aina M. Llompart
Llorenç Mascaró	Jaume Manresa
Apol·lònia M. Monserrat	Antoni Monserrat
Francisca Mut	Joan Monserrat
Jaume Oliver	Guillem Oliver
Bartomeu Prohens	Margalida Palou
Damià Roig	Nanda Ramon
Josep Sacarès	Sebastià Rubí
Tomeu Sbert	Miquel Sbert
Joan Socies	Catalina Serra
Jeroni Tomàs	Gabriel Thomàs
Antoni Vadell	Arnau Tomàs
Francesc Verdera	Bàrbara Verdera

IMPRIMEIX

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial



Editorial

Curs 1999-2000

El curs escolar que, amb el mes de setembre, iniciem és, per moltes raons una fita d'importància singular. Serà la primera vegada que la gestió de l'educació a les Illes Balears serà responsabilitat d'un govern de centreesquerra i amb un significatiu component nacionalista.

El programa de govern del nou executiu, a les primeres ratlles, postula la seva comprensió de l'educació com "un servei públic i de qualitat fonamental, per assolir una política d'igualtat d'oportunitats, la recuperació lingüística i cultural i de la memòria col·lectiva i la formació de persones competents amb capacitat d'adaptació a les noves exigències econòmiques, professionals, socials i culturals que el nou segle i els canvis socials estan exigint". És aquesta declaració de principis el fonament d'un seguit d'intencions manifestes que ens fan albirar que, per primer cop, ens trobam davant un programa de govern que entén que l'exercici de les competències plenes en educació significa construir, amb la participació de tots, un sistema educatiu idoni per a les necessitats del poble de les Illes Balears.

Les primeres accions del nou govern en matèria educativa semblen ben encaminades en aquest sentit: l'equip rector de la Conselleria és integrat per un aplec de persones de competència acreditada i la figura del conseller, un intel·lectual nacionalista de gran prestigi i amb una trajectòria personal i professional impecables (per cert ben lligat a Lluçmajor, on deixà un record inesborrable, com a catedràtic de català a l'institut de batxillerat i com a impulsor d'iniciatives culturals i cíviques); s'han iniciat contactes des del primer moment amb tots els sectors implicats en l'educació; es comença a perfilar des de les primeres passes indicis d'un nou estil d'obertura i transparència; tot i les dificultats derivades d'una herència amb molts problemes, sobretot financers (s'ha al·ludit a un "forat" de milers de milions), s'envesteix als problemes amb rigor; les declaracions públiques i les actuacions dutes fins ara (només fa gairebé dos mesos que l'equip ha iniciat la seva singladura) desperten més expectatives que no neguits entre els professionals del sector...

Ens trobam, doncs, en un moment crucial per a l'educació a les Illes Balears. Els problemes són enormes: immigració intensa i persistent, precarietat d'infraestructures en el sector públic, mancances retributives del professorat (públic i privat concertat), dèficit històric de presència, ús i estatus de la llengua pròpia en el sistema educatiu (més patent en el sector privat), dificultats d'"intendència" per al desenvolupament i generalització dels ensenyaments LOGSE, desmotivació social envers el fet educatiu, desorientació en l'educació secundària, reptes de la societat de les comunicacions (necessitat de dotar de recursos informàtics als centres), universitat en període de creixement inestable, formació professional sense una planificació coherent... la llista podria ser molt més llarga i, segurament, continuaria incompleta. Però, tot i això, el moment present és un moment d'il·lusió: tenim la possibilitat de, entre tots, de manera gradual, però ferma, de redreçar la situació. Hi ha molt per fer, però els indicis mostren una voluntat institucional d'envestir els problemes amb rigor i amb voluntat de servei a la societat.

Els plantejaments programàtics, són, des de la nostra perspectiva, engrescadors i el tarannà i les dinàmiques encetades per l'administració actuals mostren símptomes evidents d'haver encetat un camí convenient. Sempre l'educació ha estat en conflicte, són històrics els problemes que genera aquesta necessitat social, però avui, més que mai a les Illes Balears, tenim eines per tractar de pal·liar el conflicte, per resoldre els problemes. És una responsabilitat del govern, de la conselleria i de les administracions en general, però també dels docents i de les famílies i dels alumnes, de la societat tota en definitiva. Que no manqui aquesta aportació individual i col·lectiva. Bon curs escolar 1999-2000! ◆

El batle podrà realitzar operacions de tresoreria de 400 milions sense el permís del plenari

A. Tomàs

El batle de Lluçmajor, Lluç Tomàs (PP) podrà realitzar operacions de tresoreria de fins a 400 milions de pessetes sense necessitat del permís del plenari, mitjançant un senzill decret de la batlia. Els partits de l'oposició varen criticar durament la mesura aprovada pel PP-ASI i la qualificaren de "poc ètica" i "no gens elegant".

Lluç Tomàs volgué deixar clar que la nova llei permet aquestes atribucions al batle. "A més, l'equip de govern creu que així podrà agilitar el funcionament municipal". Fins ara, el primer edil només podia concertar crèdits de fins el 5% dels doblers gastats per la institució. Ara pot arribar al 30% i l'Ajuntament de Lluçmajor ha delegat el màxim. El portantveu socialista, Antoni Garcies, va manifestar que "tot i que la llei ho permeti, no signifiqui que ho ordeni. En aquest cas consideram totalment desmesurat que el batle pugui concertar crèdits de tants milions". Joana Ll. Mascaró (PSM) i Tomàs Cantallops (UM) també qualificaren la decisió d'excessiva. La nacionalista va reprimir al batle que segons els pressuposts es podria arribar als 600 milions. El soci del PP, Joaquín Rabasco, va qualificar d'absurdes les dificultats de l'oposició, ja que la llei ho permet.

La convalidació de factures va ser un altre punt que va portar la polèmica al plenari, de forma especial, pel que fa a un augment de set milions corresponent al pressupost del centre de salut de s'Arenal. ♦

"No podem permetre que per optar a granador s'exigeixi el coneixement del català"

Arnau Tomàs

Amb aquestes paraules el representant d'ASI, Joaquín Rabasco, va argumentar la seva moció en el plenari del passat dos d'agost. Moció en base que la documentació o informació es faci en les llengües oficials d'aquestes illes, en català i en castellà i que ningú no sigui discriminat per qüestions de llengua.

En conclusió, la moció presentada per Rabasco implica la modificació d'alguns articles del Reglament municipal de Normalització lingüística, redactat i aprovat el 1998.

Els diferents portantveus de l'oposició es manifestaren en contra d'aquesta moció, que suposa modificar l'actual llei en aquesta matèria. Gregori Estarellles, del PSOE, va dir que l'actual llei fou aprovada pel PP en el poder i contempla el coneixement de les dues llengües. Gabriel Pons, del PSM, també es va decantar a favor de l'obligatorietat del català i castellà i Cantallops, d'UM va dir que Rabasco presentava aquesta moció pressionat per un grup de gent de s'Arenal, però que no s'ha d'oblidar una llengua que és la nostra.

El portantveu del PP, Joan J. Jaume, en donar suport a la moció, es va limitar a manifestar que aquesta no incompleix la llei del 88, sinó la modificació d'un article mínim. ♦

Pau Garcias, doctor en enginyeria de telecomunicacions

N.R.

El 23 de juliol passat, el jove enginyer de telecomunicacions Pau Garcias Salvà, va defensar la seva tesi doctoral a la Universitat Politècnica de Catalunya. Aquest treball d'investigació versà sobre *La simulació Montecarlo en els transistors bipolars d'heterojunció abrupta BHT*, que és un sofisticat programa d'ordinador que permet prestacions fins ara inèdites.

La tesi va merèixer la màxima qualificació per part del tribunal encarregat de fer-ne valoració: excel·lent cum laude. Aquest tribunal estava format per especialistes en enginyeria de telecomunicacions procedents de diverses universitats espanyoles, els quals varen escoltar durant una hora l'exposició del doctorand acompanyada de projeccions que sintetitzaven els aspectes bàsics de la seva investigació. ♦

SA FILOA

C/. MELIÀ, 3 - LLUCMAJOR

Forn de Pa - Patisserie



C/. Major, 79
Tel. 971 66 09 45
(Lluçmajor)

*Li oferim el
nou servei de
buffets a domicili
(freds i calents)*

S'Estanyol

Festa Popular a la Plaça del Pescador

Assistència de destacats membres del Govern

*"Obrir es Mollet és fer Justícia,
cuidar S'Estanyol és fer poble"*

Guillem Oliver

Amb aquest eslògan que figura a la pancarta de la plaça del Pescador l'Associació de Veïns de Son Reynés-S'Estanyol i l'Associació d'usuaris del Mollet volgueren celebrar la seva festa com cada any.

Es varen reunir molts dels socis i simpatitzants, en total unes sis-centes persones contentes de les cotes aconseguides des de les seves reivindicacions: l'obertura del Mollet i la paralització de l'ampliació del Club Nàutic.

Corresponent a la invitació, assistiren destacats membres del Govern: el President, Francesc Antich, el vicepresident, Pere Sampol, el conseller de treball Erberhard Groske, Margalida Rosselló, consellera de Medi Ambient i el conseller de la presidència, Antoni Garcias.

El fet de l'obertura del Mollet, a partir de les gestions fetes pel director general de Costas, Nofre Rullan, ja va ser publicat als diaris en el seu moment i la televisió en mostrà les imatges. Des d'aquestes pàgines volem donar l'enhorabona als organitzadors i expressar el desig que l'any que vé sigui millor i més sonada! ♦

Nou negoci

Reportatges Orient és el nou local que acaben d'obrir n'Ignasi Mut i na Sandra Santana al C/ Orient, 15. N'Ignasi és fotògraf i na Sandra és la titular d'aquest local destinat a la venda de material fotogràfic i revelats i al servei de fotos de carnet, fotos d'estudi i reportatges. ♦



5

Escola de Dansa de Lluçmajor



Curs 1999-2000

DANSA CLÀSSICA i CLAQUÉ

Matrícula dies 8 i 9 setembre de 18⁰⁰ a 20⁰⁰ h.

i a partir de dia 16 els dimarts, dimecres i dijous de 17⁰⁰ a 17³⁰ h.

Carrer de s'Adoberia, 3

Informació als telèfons: 971/73 21 23 i al 28 45 39



S'Arenal

Comparacions entre el nostre sector turístic i la resta de Mallorca



6

COMPARATIVO OCUPACION SECTOR / OCUPACION MALLORCA

	MALLORCA	SECTOR
ene-97	17,2	36,2
feb-97	30,6	53,3
mar-97	39,8	56,7
abr-97	44,7	54,9
may-97	78,6	76,3
jun-97	90,1	89,5
jul-97	91,2	91,6
ago-97	97,8	97,7
sep-97	89,4	89,6
oct-97	69,6	67,1
nov-97	23,5	39,2
dic-97	17,7	34,6
ene-98	20,6	37,9
feb-98	32,4	54,1
mar-98	38,8	58,3
abr-98	57,9	67,9
may-98	78,8	76,4
jun-98	89,4	83,3
jul-98	91,7	91,0
ago-98	97,1	97,3
sep-98	93,5	92,9
oct-98	71,9	75,5
nov-98	21,8	36,1
dic-98	18,0	30,8
ene-99	19,6	38,9
feb-99	33,0	54,6
mar-99	41,5	59,0
abr-99	57,1	67,9
may-99	82,9	78,9
jun-99	94,1	92,0
jul-99	94,4	94,3

Tomeu Sbert

El sector turístic anomenat Platja de Palma (Palma i Lluçmajor), comprèn s'Arenal, ses Meravelles, Sometimes, Ca'n Pastilla i dos hotels oberts existents a Ciutat Jardí.

Oferim una comparació entre l'ocupació habitual, per mesos, comparant aquest sector descrit amb la resta de Mallorca. És tanta la quantitat de llits hotelers que en bastants ocasions la zona que ens ocupa supera la resta de llits de l'illa.

Molta gent tot l'estiu. De bastant baix poder adquisitiu. Amb això de renous, cridadissa, escàndols, sobretot a les matinades, creiem que anam al capdavant. Però els visitants vénen per divertir-se. I fan allò que saben. Cadascú sol mostrar la seva cultura segons el que ha vist o li han ensenyat. Bromes a banda, a continuació podem veure l'estadística facilitada per Jesús Sánchez, responsable d'OSO (Oficina de Seguiment d'Ocupació turística) que depèn de la Conselleria de Turisme.

Com veiem, per exemple, el mes d'abril d'enguany, Mallorca tenia un 57,1 d'ocupació, i la nostra zona el 67,9. Dates ben eloqüents. El turisme de masses és un fet consumat, encara que de cada any veiem millorar infraestructures, tant a nivell particular en els respectius establiments hotelers com al que correspon a la part municipal, encara que no tot el que seria de desitjar.

El Personatge de l'any

Va acabar la votació, totalment lliure, per elegir el "Personatge de l'any" i els respectius finalistes, votació

duïta a terme durant sis mesos mitjançant uns cupons insertats a la revista "S'Unió de s'Arenal". La persona més votada fou el metge Rafel Dorado Pou, el qual presta serveis a s'Arenal des de la dècada dels cinquanta. El metge Dorado és considerat el més popular.

Els finalistes foren Pilar Güell, vídua de Lluís Riu (turisme), Josep Alvarado (cultura), Pep Oliver (esports), Maties Salvà (socials), Jordi Mulet (altres àrees) i Pep Quintana (comerç).

Recordem que l'any passat fou declarat personatge de l'any el rector P. Jordi Perelló.

Festes de Sant Cristòfol

Encara que ja fa dos mesos que tengueren lloc, hem de dir que els actes de les festes de Sant Cristòfol d'enguany, foren vistoses i molt celebrades, amb un programa ample i atractiu que deleïtà petits, joves i grans.

Encara que a s'Arenal cada dia pareix festa, quan es convoca la gent del poble acudeix i participa. Tots els actes foren gratuïts i patrocinats per l'Ajuntament de Llucmajor.

La Mare de Déu de la Lactància

El passat 15 d'agost fou la festa de la Mare de Déu de la Lactància, patrona dels trencadors. La novetat d'enguany ha estat la baixada de la imatge de la Patrona, que es

trobava des de sempre a l'antiga capella, i des d'ara serà a l'altar major del nou temple.

Tots els feligresos estrenaren himne en honor de la Patrona. La música és del P. Jordi Perelló i la lletra d'aquest informador. I diu així:

Oh Mare de la Lactància
patrona dels trencadors,
amb tota perseverància,
venim a venerar-vos:

**Oh Mare de la Lactància
venim a venerar-vos. (bis)**

Alt el cor Arenalers
envers l'insigna patrona,
que la història la corona
i es nostra per sempre més:

Oh Mare...

Aquells antics trencadors,
que S'Arenal ells fundaren,
avantpassats que lluitaren
al ampar sempre de vos:

Oh Mare... ♦



C/. GRUP ESCOLAR, 68
LLUCMAJOR
TEL.: 971 12 10 81

Gimnàs a Punt

ACTIVITATS PER A TOTA LA FAMÍLIA

JAZZ	TAEKWON-DO
AERÒBIC	HAPKIDO
STEPS	MANTENIMENT
AERÒBIC INFANTIL	SAUNA
GIMNÀSTICA ARTÍSTICA	SOLÀRIUM
	MASSATGES

SALA DE MUSCULACIÓ AMB
LA MÉS MODERNA MAQUINÀRIA

**700 M² D' AMPLES I COMFORTABLES
INSTAL·LACIONS AL SEU SERVEI**



PLAÇA 18
serigrafia



C/ SON JULIÀ, SOLAR A-65
POLÍGON INDUSTRIAL SON NOGUERA
07620 - LLUCMAJOR - MALLORCA
TELÈFON 66 04 22
FAX 66 19 22

L'antic escorxador, nou quarter per a la Policia Local

Les noves dependències, més confortables per als agents, però més allunyades dels ciutadans



Francesc Verdera
Fotos: C. Julià

Uns mesos després que la Guàrdia Civil abandonés la seva residència de sempre en el claustre del convent de Sant Bonaventura i també ho fessin els funcionaris del Tugat, ara li ha tocat el torn a la Policia Local, que ha deixat les tradicionals dependències de Plaça. Els municipals se sumen així a la diàspora de la Benemèrita i del Tugat i s'han instal·lat a l'antic escorxador municipal, als afores de la ciutat. Les oficines i el quarter de plaça havien quedat petites davant de l'increment constant que darrerament el planter dels agents municipals ha experimentat.

A més, les obsoletes dependències -l'única qualitat de les quals radicava en la cèntrica ubicació devora la Casa de la Vila i de les oficines municipals- comptaven amb escasses como-

ditats i tampoc no tenien les condicions per facilitar l'operativitat i el desenvolupament de les diferents i amples tasques de què s'ocupa la Policia Local. L'espai reduït en què es movien els municipals no tenia cap comoditat. Només tenien un lavabo i les taquilles ocupaven una petita estança en què s'acaramullaven els agents durant els canvis de torn o els relleus de serveis.

Les noves instal·lacions, ubicades a l'antic escorxador, han estat dotades de les millors condicions. Tenen aire condicionat i resulten més espaioses. Els agents, que s'incorporen a la feina, tenen totes les facilitats per aparcar els seus vehicles particulars, mentre que les oficines i les dependències dedicades a l'estada dels agents són més modernes i operatives, segons manifestaren alguns integrants del conjunt els quals mostraren la satisfacció per les millors con-

dicions en què ara poden realitzar la seva tasca.

La mudança dels municipals a l'antic escorxador suposa la primera passa per a la recuperació d'un edifici que havia romàs tancat des que se'n suprimiren les activitats que el caracteritzaven.

Fins ara, el recinte havia estat utilitzat com a magatzem de vehicles retirats de la via pública i també per a custòdia de cans abandonats i recollits pels serveis municipals. Tot sembla indicar que el Consistori té intenció d'executar el projecte que contempla la rehabilitació total de l'edifici i del recinte que l'acull, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries de les arques municipals.

D'altra banda, aquest canvi d'ubicació del quarter i de les oficines de la Policia Local -ben acollit per la majoria dels integrants de la plantilla- ha suscitat algunes crítiques i comentaris



ciutadans per passar de la cèntrica Plaça d'Espanya als afores de la ciutat, en especial per la seva ubicació després de la problemàtica ronda del Migjorn. Els ciutadans han perdut les

facilitats de què gaudien per acostar-se a les oficines municipals, sense necessitat de gaires desplaçaments, quan necessitaven la col·laboració dels agents o per a una senzilla con-

sulta. Aquesta comoditat per al contacte directe entre els llucmajorers i els seus municipals, certament, ja no hi serà i ara hauran d'agafar el telèfon.

La comoditat dels agents policials i la seva proximitat als ciutadans són, amb un petit esforç, plenament compatibles. El projecte de remodelació de l'immoble, recentment adquirit per l'Ajuntament al carrer de Sa Fira, per a oficines municipals, hauria de comptar amb una dependència de la Policia Local, destinada a l'atenció del ciutadà. Els llucmajorers recobrien així la facilitat de contacte amb els municipals, donada la cèntrica ubicació de l'edifici, situat a dues passes de la plaça d'Espanya. L'execució del projecte de rehabilitació de l'immoble encara no ha estat realitzada, i per tant, seria de desitjar que els responsables municipals incloguessin -si no ho han fet- les previsions adients per dotar les noves dependències almenys d'una simple oficina que garanteixi la presència dels municipals en ple centre, amb independència que comptin amb unes millors, més dotades i dignes instal·lacions a l'antic escorxador. ♦

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General (Igualatori)

Pediatría

Cardiologia i Aparell Respiratori

Aparell Digestiu

Anàlisis Clíniques

Cirurgia General

Cirurgia Vascular

Neurocirurgia

Nutrició i Dietètica

Dermatologia

A.T.S. (Infermeria)



LLUCMAJOR

HORARI:
de les 9'00 h.
a les 21'00 h.

IMEQBA
CAN PLANAS

Clínica Dental

Ortodòncia

Maxilo Facial

Psiquiatria

Psicologia

Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica

Ortopèdia

Rehabilitació i Fisioteràpia

Oftalmologia

R.X. Radiologia ...

Otorrinolaringologia

Podologia

Centre Auditiu

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA - IMECO CAJA SALUD
MEDIFIATC - GROUPAMA - NOVOMEDIC - ONCE - PREVIASA - SANITAS - VITALICI
L'ALIANÇA - WINTERTHUR - LA BOREAL - L'ESTRELLA - ALLIANZ-RAS - MUTUA D'ACCIDENTS:
FIMAC - FREMAP - ASEPEYO

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 971 12 00 64 - Fax: 971 120 426

El centre "Sense nom" obre les portes per a la cultura

Coloma Julià

El dia 29 de setembre a les 9 del vespre el centre "Sense nom" es presentarà al poble de Llucmajor amb un concert de piano de Joan Lainez, acompanyat de na Paquita Cañellas, soprà.

Aquest centre, situat a l'antiga fàbrica de calçat de ca na Randilla, donarà estatge a una exposició col·lectiva i àmplia: des de les escultures de Siegfried Jansen, a les expressions plàstiques de Pere Emili, Ana Blunt, Marco Leantro i Nuria Fernández; a més de les expressions artesanes del vidre de Jumbo i Haunelore i les del metall de Thomas Jander. Tot això serà present el dia de la inauguració d'aquest centre batejat "Sense nom" per la directora i promotora Pilar González Suco, la qual està molt il·lusionada amb aquest projecte i basta veure-la una estona per adonar-se de la seva força i de la seva energia.

Ella pretén que en aquest centre es facin xerrades, exposicions, conferències de tot tipus, recitals de música... i per això tindrà les portes obertes a tothom sempre que la gent respecti aquest entorn.

Paralelament a tot això el centre és un lloc de venda de mobles antics o ben imitats. Tindrà portes i mobles antics de qualitat de Mallorca i de la península, així com d'altres mobles d'Indonèsia i del Marroc... També tindrà objectes de decoració i ella mateixa es dedicarà a la decoració de cases particulars. ♦

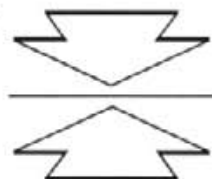


**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

OBERT ELS DILLUNS
de 17'30 a 20 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)



METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets
(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58



Quatre mots

Pilar López García, Presidenta d'ASMILL

Catalina Font
Foto: C. Julià

- Des de quan ets la presidenta d'ASMILL?

- Des de fa dos mesos, després de la dimissió de na Francisca Moll. L'Associació es trobava en un punt mort i creïem que s'havia de relançar, ja que existia des de feia deu anys.

- Què és ASMILL?

- És una associació per a la integració de nins i nines minusvàlids de Lluçmajor.

- Quins són els seus objectius?

- Volem aconseguir moltes coses però de moment la cosa comença, com aquell que diu. En primer lloc necessitam un local, per això ens hem posat en contacte amb l'Ajuntament i abans de les eleccions ens digueren que sí, però ara ho veurem. Necessitam un lloc per reunir-nos i per fer activitats com llocs per als infants, esplai a l'estiu, descarregar una mica la feina de les famílies. Volem conscienciar tothom que tenguí un infant amb problemes, que no tenguin por ni prejudicis i que vinguin a associar-se perquè les dificultats compartides sempre són més fàcils de solucionar.

- Quines activitats pensau dur a terme?

- Dependrà de la gent que vinguí a fer-nos costat. Nosaltres pretenem que l'associació sigui oberta i molt participativa, quan la gent que té algun nin o nina amb deficiències i s'associa, per a nosaltres representa moltíssim. Xerrades, festes, conferències, repartir fulls informatius... Tot allò que serveixi per prendre consciència que al nostre poble, i també als voltants, hi ha molta gent que ens necessita. Pretenem formar una associació que aglutini tota la comarca, començant pel terme, Algaida, Campos, Montuïri, etc... ♦



11

expert



ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**COMPRI ARA I COMENCI A PAGAR
EN EL 2000**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor)

C/. Nov, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

Cinc nins saharians a Lluçmajor

Dels campaments de refugiats de Tinduf a S'Arenal i S'Estanyol



Excursió a Aquacity

Coloma Julià

Han passat dos mesos des de l'arribada de na Baida, na Darjalha, n'Ematha, en Salama Mohamed i en Salama Said, i són vuit les famílies llucmajoreres que els ha acollit i que amb les quals, com és lògic, existiran uns llaços sentimentals per a sempre. També són molts els llucmajoreres que han viscut l'experiència d'estar llargues estones amb ells i de fer-se'n amics. Per a aquests nins el seu entorn habitual és el desert, viuen i dormen dins "jaimas" i els aliments i l'aigua escassegen de veritat, i per això el fet d'haver estat ben alimentats un estiu és garantia de supervivència, així com han estat vitals les revisions

mèdiques a tots els nivells; i de la mateixa manera que familiars i amics de les famílies acollidores s'han bolcat amb els nins, també ho han fet els metges, dentistes, oculistes, òptiques del poble... i d'aquesta manera s'han eliminat les càries de tots i na Baida i na Darjalha han corregit la seva miopia i astigmatisme.

Aquests cinc nins i nines no havien sortit mai dels campaments de refugiats de Tinduf (Argèlia) i no havien vist mai el mar, ni sabien el que era una dutxa, ni un gelat, ni pujar a un ascensor, a una escala o a un avió... i tot això els sorprenia i els encisava, i així s'anaven adaptant i aprenien a menjar amb coberts, a moderar les seves ansies i a

familiaritzar-se cada vegada més amb les respectives famílies, a les quals havien estat distribuïts el dia de l'arribada, a l'Ajuntament de Lluçmajor, on foren rebuts pel batlle Sr. Lluç Tomàs i pel regidor Sr. Joan Puigserver, i després obsequiats amb un refrigeri.

Aquests coincidien a la platja, tant a S'Arenal com a S'Estanyol, i d'aquesta manera superaven millor l'enyorament de les seves famílies que havien deixat a Tinduf.

De tant en tant coincidien amb els altres cent nins saharians distribuïts per Mallorca i així es retrobaven amb els seus amics i amigues; a l'ONCE, per a la revisió d'ulls; al parc de la Mar de Palma, on participaven als diferents tallers i animació

amb el grup Cucorba i el grup de titelles Naip; al Parlament Balear, on foren rebuts pel president en funcions Sr. Antoni Diéguez, qui els va donar la benvinguda, mentre ells ocupaven els escons dels diputats, i després els va obsequiar amb un còmic del Parlament, bolígrafs i llepolies; al Consolat de la Mar, on foren rebuts pel president del Govern Balear, Sr. Francesc Antich, qui els va dir que el govern continuaria essent solidari amb el poble saharià i els va obsequiar amb una llibreta, bolígrafs, clauers i també amb un refrigeri; i després a la festa de comiat, amb tallers i actuacions musicals a Ses Voltes del Parc de la Mar.

Els nins i nines acollits a Lluçmajor participaren també a les festes de S'Arenal, S'Estanyol, Cala Pi, Sa Ràpita, i per descomptat a les festes de Santa Cànida a Lluçmajor, on seguiren totes les passes dels gegants, alguns assistiren a l'ofrena floral vestits de pagesos i d'altres participaren a les corregudes de les joies.

Juntament amb les famílies acollidores reberen la visita de monitors saharians, encarregats del seguiment i sobretot de la traducció de totes les preguntes.

Hauríem de destacar l'anada a Aquacity de tots els nins acollits a Lluçmajor i de totes les respectives famílies, gràcies a la intervenció de l'Ajuntament.

Dins aquest pare aquàtic seria difícil d'explicar la sensació que produïa observar la vivència que experimentava cada nin i nina a cada passa...

Han passat els dos mesos establerts i ara els infants del desert ja han tornat a casa seva i des de l'Associació d'amigues i amics del poble saharià de les Illes Balears, organitzadora del viatge, en feim un balanç positiu i sabem que el poble saharià agrairà eternament tot el que han fet aquestes famílies: Adrover Artigues, Barros Oliver, Cardell Garcias, Estelrich Tomàs, Jaume Femenias, Oliver Noguera, Roser Cardell i Tomàs Noguera. ♦



Els saharians, com els llucmajorers, seguiren totes les passes dels gegants.



Amb el batle Sr. Lluç Tomàs i la regidora Sra. Miquela Barceló, el dia de Santa Cànida.



Quaderns de Fum Major

Entre el verrim i l'esperança

Miquel Cardell

Començava l'estiu i la coalició de retrocés que governa la vila, tot just confirmada per uns resultats electorals que són els que són i pel pacte continuïsta i velocíssim, mostrava novament el llautó caciquil: repartien pels carrers un prospecte municipal i bil·lingüe amb instruccions sobre la cosa dels fums (bilingüe a la llucmajorera, és a dir en un castellà correctament burocràtic i un català brufat, si no d'atemptats contra la sintaxi, si de formes d'una lletjor mai vista ni usada en el bon mallorquí que alguns juren, en fals, que defensen). El que m'interessa destacar d'aquest prospecte és l'eslògan que el rubrica: EL MILLOR LLUCMAJOR. És a dir, el mateix que va usar-se en nom de l'Ajuntament fa uns anys per publicitar els mercats del terme, que després va ser la màxima del PP a la recentíssima campanya electoral i que ara torna a ser institucional. Ni es molesten a dissimular. I és que aquesta pràctica, aquesta confusió entre la institució i el partit, aquesta apropiació partidista de l'ajuntament, no l'han inventada Oliver, Tomàs ni Rabasco: és per exemple la pràctica que defineix els

règims de partit únic, és a dir gens democràtics, ja sien feixistes, nazis, franquistes o marxistaleninistes a la soviètica o a la xinesa. L'Ajuntament és del poble i la democràcia té unes normes mínimes. De legalitat i de simple respecte. Si no les compleixen deu ser que no hi creuen, que estan ben convençuts que el votant és tan així o aixà que no ho tindrà en compte. I, per aquí, n'hi ha molts que els donen la raó.

Tot d'una venien les festes de Sant Cristòfol nan, patró de S'Arenal, que tenien al programa, entre altres esdeveniments, un festival de flamenco pagat per l'Ajuntament, és a dir per tots, amb un pressupost pròxim al mig milió. No hi tendria res a dir, en principi, que no fossin lloances, o reflexions sobre la multiculturalitat a la Mallorca d'avui, si no fos per preguntes com aquestes: quan el personal que ens governa ha dedicat un pressupost semblant a un esdeveniment de promoció de la música tradicional mallorquina? o de qualsevol altre aspecte de la cultura creada en la llengua pròpia de la nostra comunitat? quan ha dedicat aquest

pressupost a una iniciativa veritable de normalització del català, de difusió d'aquest projecte, que és un projecte de convivència sense exclusions, dins el municipi en general o entre els mateixos arenalers que són els parroquians hipotètics del flamenco?

Il·lavors, pràcticament per sorpresa, ja mig de vacances tothom, com d'amagat, va la majoria nostra i aprova una proposta de Rabasco que ve a exigir que tota la documentació i la vida municipal sia en les dues llengües oficials. I que em fa l'efecte que ve a significar que les quatre coses que es feien en català ara es facin en versió doble, mentre totes les que es feien en castellà segueixin així per sempre.

La proposta, un clar gest propagandístic de cara a la galeria, del Milosevic de S'Arenal (tal com l'anomena Ferran Aguiló a Última Hora) ve a escenificar el que a mi em sembla una clara mentida, segons la qual a la Casa de la Vila, o a Mallorca en general, existiria una marginació del castellanoparlant en nom de la normalització lingüística, allò tan repe-



SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Moserret, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES



La Sirena, S.A.

- Embotits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

tit de piden el catalán para coger una escoba. Tan repetit i tan fals: la major part de la vida interior i burocràtica de la casa de la vila és en castellà, quinze anys després de la llei de normalització!, i el nivell de català que s'exigeix als funcionaris no sembla molt alt, al manco no el que es deu haver exigít a la Auxiliar de Medio Ambiente que, en castellà, molt educadament, em contesta al telèfon.

És, en resum, una embullada de troca, pals a les rodes de qualsevol avanç, anc que sia simbòlic, de la llengua que s'ha usat a Mallorca els darrers set segles i que ara recula i s'esquinça, amenaçada d'extinció a curt termini. La vella cançó de sempre. Rabasco no creu en el bilingüisme, si hi cregués, després de tants d'anys de regidor, el practicaria (o és que es incapaç d'aprendre mallorquí?). I tots sabem el que predica. Actituds com la seva només es poden combatre frontalment, amb perseverància, amb arguments que fa anys que repetim i amb humor: tal com estan les coses, per ventura encara ens convindrà demanar que, efectivament, tota la documentació municipal TAMBÉ estigui en català. Amb aquest berenar que tenim.

I amb aquest PP que vota contra l'esperit d'unes normes superiors que va votar al seu moment al Parlament. El seu bilingüisme deu ser el d'un batle que firma Lluç al programa de Santa Cànida, però era Lucas als cartells electorals. No es pot dir que enganin gaire, entre això i la campanya que va fer el derrotat Matas agitant bubotes catalanistes. Passarem del Lluç Major al Lucas Majoricense?

Més en evidència posa la situació local, el seu anar contracorrent en una gesticulació que fa mal però acabarà quedant desenmascarada, la sensació que els signes dels temps semblen apuntar cap a una altra direcció, quasi per primera vegada, que hi ha alternatives possibles i volgudes per molts, que per ventura les dècades de treball i predicació en el desert balearitzat no han estat absolutament debades.

En Tomeu Penya cantava soul passat per Vilafranca, country del sud de la carretera de Manacor a la

berbena de Santa Cànida i, mentre els amics del PP, que n'hi tenc, saludaven amb cara de dissimular, els amics i companys dels altres, que n'hi tenc més, es, i em, saludaven amb un somriure inèdit o quasi inèdit: un somriure de victòria. Aquest pic sí. Hem guanyat. El canyellisme i els seus rebrots havien optat pel tancament, la sordesa i el menyspreu a qualsevol dissidència o intent de debat, s'havien posat en pla caciquil i prepotent contra tothom, usant les institucions com estris del partit, amb túnels, delictes electorals, vots argentins: eren el pacte anti tothom. I aquest tothom ha resultat que erem més. Hi ha un govern alternatiu al PP al Consulat del Mar. I hi ha un ample sector social que viu uns dies, unes setmanes al manco, d'il·lusió Antich. Dins el bassiot somort d'aquesta terra no és poc. Certament és mal de fer no recordar il·lusions fetes malbé, deis-los Gonzàlez a nivell estatal, o Monserrat a nivell local, és difícil oblidar-les i oblidar les seves nefastes conseqüències. Però així i tot la necessitat de canvi era tan angoixant i claustrofòbica, que alenam com qui deixa entrar aire a una masmorra pudenta. Hi ha una alternativa, no un camí de roses, que ens podem treballar entre tots, entre molts, perquè, certament, com vaig escriure després d'una manifestació històrica resulta que som molts més dels que ells volen i diuen. Idò.

D'aquesta il·lusió, d'aquest hem guanyat, a veure si la sabem mantenir viva i obrant amb tota la seva virtut, n'hem acabat parlant a cada rotllada, a cada romaguer d'aquestes festes, que es resolen com sempre en trons i coets -la novetat és un cor pirotècnic i verd que esclatà en un battec únic i lent -ooooh i de-de-ohhhh- al cel de la vila. L'hem vist del terrat de can Miquel i na Catalina que, com cada any, ens conviden a la vista perfecta dels coets, els plaers de la bona companyia i un gelat, fins i tot enguany que s'ha espenyat la bomba i ha hagut de ser de fàbrica, i allà he parlat una bona estona amb Antoni Garau, que, a Catalunya, devora la seva, ben estimulante, activitat de creador plàstic, treballa com a professional de la museologia en activitats que poden anar del muntatge d'ex-

posicions al disseny d'instal·lacions museístiques. Parlam de l'antic convent que ha de ser casa de cultura, de la fundació més o menys fantasma que ha de dirigir aquest procés, de la manca de debat, de consultes, de transparència, de tot plegat. I de les pintures que s'hi han descobert, i les que s'hi podrien descobrir. Estam ben d'acord, tots dos, que la vila té fretura del que podríem anomenar infraestructura cultural bàsica: una biblioteca en condicions i activa en la promoció de la lectura i la cultura, espais o aules per a les activitats culturals ciutadanes, cursos, tallers, conferències, reunions..., sales per exposicions temporals que permetrien produir-ne de pròpies i també incloure la vila en l'incipient circuit que comença a existir a Mallorca; una sala d'actes o petit auditori, polivalent, que permeti des de tenir finalment un piano fins programar teatre de petit format o substituir la molt incòmoda sala de l'Ajuntament... Són unes necessitats reals, gravíssimes, urgents, indiscutibles. Però, em diu el meu contertuli, vols dir que no hi ha a la vila mil espais possibles per satisfer aquestes necessitats? Vols dir que un edifici tan carismàtic i únic com el del convent, i més ara amb aquestes pintures, no es podria usar per fer-hi una instal·lació que fos capaç d'esdevenir un pol d'atracció, una oferta singular de Lluçmajor, tant pels mallorquins com pels turistes, que donàs imatge a la vila i ajudàs a activar-la? Per exemple un bon museu, modern impulsat per l'Ajuntament, que hauria de reclamar ajut i cooperació d'institucions insulars, autonòmiques, europees... i pot ser també patrocinis privats, i dedicat, per aprofitar l'espai de manera escaient, a la vida conventual a Mallorca a través de la història, als seus coms i perquè, influències, aportacions, al seu art i la seva vida quotidiana, que mostràs com era una cel·la, com el refractori...?

Deix la proposta damunt la taula, amb voluntat provocadora, però sense gaire fe en un personal que reconstrueix abeuradors rodones més o menys falsificades, mentre deixa que les obres del palau de la tercera edat posin bastides i enderrocs damunt

una manxeta, la de les cisternes majors, que, pot ser, en haver-la feta malbé reconstruiran en acostar-se eleccions: és només un exemple, devora les altres manxes, la siqueta de Randa, tota la xerxa empedrada que servia per dur l'aigua pels carrers del poble i ara està enterrada en asfalt, d'un patrimoni abandonat i tuda, un patrimoni que ens hauria de fer reflexionar sobre la set històrica de Lluçmajor, ara que a Algaida ja han racionat l'aigua, mentre aquí seguim endavant amb la cosa golfística: algú em podria dir quants de metres cúbics d'aigua depurada arriben cada

dia a Son Antelm? I quants en són necessaris per mantenir corterades i corterades de gespa golfística? I d'on surt la diferència que hi pugui haver? I que passarà quan l'hotel Marriot es posi en marxa i treguin més aigua de devora els pous que n'abasteixen la vila? Crec que la nova consellera de Medi Ambient, el nou govern s'hauria de fer un plantejament sobre aquest tema, abans d'haver-nos de dutxar amb aigua de mar. I que algú s'hauria de fer també els corresponents plantejaments sobre el funcionament de la xerxa local d'aigües, que aquest estiu ha tengu

talls repetits i més repetides mancances de pressió. Repeticions inexplicables per aquells que cobren per això, mentre la cultura popular parla de pèrdues de més de la meitat del cabal per les retxilleres de les canonades o anau a saber quin expedient X. No hi ha res com tudar d'allò que manca, mentre amb flamencos i ultranacionalisme espanyolista o paternalisme caciquil tenguem el personal entretingut.

Per cert, era la Consellera qui obria el clausurat Mollet de S'Estantyol, quina festa de foto! Els directius del projecte encimentador reben estirades d'orella de per tot, perden recursos i judicis, queden cada vegada més en evidència i s'aferren a l'obcecació numantina, oblidant prudències i perdent la mica de raó teòrica que mai haguessin pogut tenir: com més faran de napoleonets d'opereta felliniana més rebran. Pin-yol i mig!

Arribam així al que ha de ser la fi d'aquest estiu d'interludi, d'aquest agost eixut i embafador, que acaba amb basca i quatre gotes d'una pluja que no vol arribar. Començarà el curs, les il·lusions hauran de donar pas a la seva materialització en la feina de cada dia, els mals antics requeriran la toixarrudesca dels arguments, de la raó, del debat, de la resistència. Amb els peus en terra, en aquesta terra malmenada, i a la butxeca un roseg d'esperança, i el formatge novell de creure que potser ha arribat l'hora de començar a guanyar la batalla del futur. En que Lluçmajor, això que surt als diaris i sempre és Bahia Soul o un xalet, o una història amb serbis o cacies, encara ens pesi com una llosa de molf fermada a la boca del cor, entre el record i l'esperança, entre el verri i un brot d'utopia que ara mateix podria aferrar amb arrels realistes i treure ulls d'un futur guanyat. ♦

MÉGANE BERLINA & CLASSIC

RENAULT

**No hi ha
d'altre
cotxe més
segur en la
seva categoria**

RENAULT
EL PLACER
DE VIURE

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.
Ronda Mijorn. s/n - Tels. 66 01 40 i 66 00 41

Ho diu el diari

Notícia bomba!

Maties Garcias

Si el tòrrid estiu llucmajorer no ha proporcionat, lucuosos accidents a banda, cap notícia bomba de categoria impactant, almenys sí que tenim la bomba com a notícia. És el cas de l'artefacte que uns presumptes matons a sou - un alemany i un rus- duien dins el cotxe quan foren detinguts per la guàrdia civil. Sembla que l'objectiu dels suposats gànsters era cometre un atemptat d'inspiració mafiosa. Si al Parc de la Mar de Ciutat a l'estiu fan cine a la fresca, noltros tenim cine en viu a s'Arenal.

Com que la calor ha estat forta, no ens mourem de vorera de mar i ens aturarem en el paratge que la publicitat immobiliària de gran volada ara bateja com a Maioris Décima o, ja posats a tirar per alt, *El Paraíso*. Quan el nou Govern de progrés converteix la costa d'Enderrocat en reserva marina, GESA vol ubicar-hi un moll per descarregar gas natural i un dipòsit de 50 metres d'altària mig enterrat a les penyes intactes de la Fossa. Plourà d'aquest tro?

Mentre hi pensam, refresquem-nos amb els productes de Can Puig: l'amo en Julià, premiat per la Pimem, repassa la història de les fàbriques de begudes refrescants al DM. Constata la pervivència del gust popular per la "gas-seosa" i la pinya. Si na Munar diu que el trot és l'esport nacional mallorquí, qui sap si amb aquestes begudes tenim una eina per vertebrar-nos com a país a través de les papilles gustatives. Afegim-hi que a Can Puig no abandonen l'envàs de vidre (reciclable) per la botella de plàstic de buidar i tirar, i haurem de concloure que tenim un d'aquests "empresaris progressistes" que ha esmentat el president Antich.

Parlant del rei de Roma (o no tant), caldrà fer pública la satisfacció de tenir una presidenta consort llucmajorera. Na Conxa, tot i que nascuda a Múrcia, és una al.lota que s'ha criat a la vila, juntament amb els seus germans, entre els quals hi ha el popular Chame. Jo encara tenc com un record d'infantesa ben viu l'anar i venir platxerios de sa mare, na Isabel, camí de plaça o de ca na Nua per fer-hi la compra.

Si adreçam les passes cap a s'Estanyol, hi trobarem la directiva del club nàutic amb la mosca ben darrera l'orella. Si un temps, amb el PP, totes li ponien, ara, amb el Pacte de Progrés, els ous li tornen nials: els inhabiliten durant 10 mesos, els condemnen per coacció i la consellera verda, enmig de mamballetes, obre el Mollet que havien tancat els del govern anterior. Visualització del canvi, en diuen.

Dels sous de la Casa de la Vila (Lucas, 7 milions; Rabasco, 5.600.000) no en farem comentaris. Ja s'hi ha referit, parlant de política balear i potser sense temer-se'n, en Mostatxos de Valladolid (DM, 15-7-99): el PP "nunca va a comprar despachos a cualquier precio". "Tampoco nos vamos a dedicar a escuchar a agrupaciones (nota del transcriptor: fixau-vos en el mot) que encabezan intereses cantantes y sonantes". Sàvies paraules. ♦

Restaurant

Gran Via

Noces - Banquets - Comunions
i Bateigs

Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR



Jaume Gost

Compra - Venda Antiquitats

C/. Aragó, 310 Baixos (Palma)

Tels. 971 47 51 44 - 907 36 58 45

SPORTS

ca'n salom

Sabates



Infantil i juvenil

(Talles 18-40)

C/. Músic Joan Xamena, 12 • Llucmajor

LLUCMAJOR

SERVEIS

INFORMATICS S.L.

LL
S
I

C/. Major, 107 - 07620 - Llucmajor

Tel./Fax 12.07.97 - Mòvil 909.78.42.20



Cartes

Una experiència solidària: acollir durant l'estiu un infant saharià

Som mare de dos fills, en Pere i en Joan, de 10 i 7 anys. Faig feina des de fa 15 anys a l'escola d'infants Fada Morgana, i el meu marit, en Pere, treballa a GESA.

Sempre hem intentat educar els nostres fills amb unes finalitats fonamentals: responsabilitat, llibertat i solidaritat. Sense la primera no es poden aconseguir les altres; créixer amb el sentit de la responsabilitat (tenir autonomia i entendre que cada un té el seu lloc dins la família i que cada un és imprescindible i necessari) fa sentir-los lliures i els ajuda a poc a poc a gaudir d'aquesta llibertat sana i natural que ens regala la vida. Però a la vegada van adonant-se que hi ha moltes persones al món que no tenen la sort que han tingut ells: de formar part d'una família, de poder anar a escola, a campsaments, al cinema, d'excursió, de poder convidar amics a casa, de trobar menjar quan tenen gana...

Per tot això, en Pere i jo ens plantejarem fa estona ofe-

rir-nos com a família acollidora, i la primera oportunitat que hem tingut ha estat aquesta: acollir un infant saharià.

Considerem que el primer que s'ha de fer és conèixer la història d'aquest poble, la seva lluita per aconseguir un Estat propi. Nosaltres la coneixem bastant, perquè el meu padrí jove, en Bernat Vidal, militar demòcrata que va ser destinat al Sàhara com a càstig el temps de la Marxa Verda, va ajudar aquesta gent a fugir abans que els marroquins destruïssin les seves vides. I en va quedar enamorat per sempre. Aquell càstig va ser per a ell el millor regal de la seva curta vida. Ara ens fa estimar per sempre aquesta gent.

La seva dona Àngela va anar superant la seva mort, treballant i lluitant per ajudar aquest poble que ell tant apreciava, i mai no ha perdut els vincles que els uneixen. A través d'ella i de na Coloma Julià, nosaltres i set famílies

18

SERIE 200



SERIE 400



SERIE 600



3 AÑOS

GARANTIA Y MANTENIMIENTO

VISITENOS



LE INFORMAREMOS

ILLA MOTORS, S.L.

Avda. Ramon de Sant Martí, 2 - Tel.: 971 66 01 46
LLUCMAJOR

llucmajoreres més hem pogut gaudir d'aquesta nova experiència.

Un parell de mesos abans vàrem viure un embaràs especial: ens vàrem reunir totes les famílies amb na Coloma Julià amb una il·lusió especial i vàrem començar a conèixer la vida d'aquesta gent, gràcies a l'experiència de na Coloma en els campaments de Tinduf, on s'establiren, una zona de desert pedregós on cap algerià no s'havia atrevit mai a viure, ni tan sols els nòmades primitius. Vàrem tenir l'oportunitat de veure les belles diapositives d'aquesta estada i un vídeo, on diverses famílies que ja havien passat per l'experiència amb aquests infants expliquen com els va anar.

A poc a poc anàvem sabent més dades: quan arribarien, si ens tocaria nin o nina, l'edat, els noms... L'embaràs es feia llarg, però tots estàvem entusiasmats i desitjàvem que fos la data esperada, la de l'arribada d'aquests infants a Lluçmajor.

Aquest dia es passa amb nervis, amb desigs de conèixer-los. Esperàvem tots a Plaça, les mans ens suaven, els nostres fills corrien d'un lloc a l'altre i cridaven "Ara vénen!". És l'arribada d'un fill, o d'una filla, d'un germà o d'una germana durant tot l'estiu.

Basta contemplar la mirada d'aquests infants per adonar-te que mai no podràs oblidar-la, una mirada tendra, tímida, però alhora feliç.

L'Ajuntament de Lluçmajor ens va rebre molt cordialment i ens va preparar un bufet on per primera vegada aquests infants pogueren tastar olives, coca de verdura, carrois...

Estaven molt cansats, el viatge havia estat molt llarg, tots ens n'anàrem a casa amb el nou fill per donar-li les primeres sorpreses: una casa amb llum, amb aigua que surt de les aixetes, plena de joguets, amb llits, finestres, telèfon... i moltes coses més. Però l'aigua, que nosaltres apreciam tan poc, l'aigua, per a la qual ells han de caminar quilòmetres, a més d'estar racionada, ara la tenen quan volen. Ai, beneïda aigua! Un pic i un altre en Salama, el nostre fill, de 10 anys, entra al bany, obre l'aixeta i es refresca la cara. No s'eixuga, diuen en Pere i en Joan. Li donen la tovallola, però ell no sap per què. Segur que pensa que això d'eixugar-se és un do. Si no, per què et refresques? L'encanta sentir-se l'aigua que li regalima per la cara. Els primers dies l'aigua i els cotxes de jogueta són el seu món.

Van passant les jornades i en Salama va agafant confiança amb tots, i tots anam aprenent coses d'en Salama. Però dia a dia ens adonam que l'adaptació no és tan fàcil, el nin rep massa novetats de cop: la casa, les joguets, la bicicleta, la mar, el carrer, les botigues... l'infant ho vol acompanyar tot. Li costa escoltar, vol fer el que li ve de gust, vol ser el primer en tot. En Pere i en Joan comencen a adonar-se d'aquest canvi. Nosaltres estam enmig, intentant fer entendre que la situació és normal per part d'en Salama, però en Pere i en Joan també són nins i els costa compartir no les joguets, sinó els pares. En Salama des del primer moment ens diu *papà* i *mamà*, i a vegades es creen situacions difícils. Nosaltres ens posam nerviosos, sovint ens demanam si això haurà estat positiu. Tenim por també pels nostres fills, no volem que se sentin malament. També són les seves vacances.

En Salama és un nin molt actiu, no para, no escolta, al final del dia estic esgotada, però pens en els moments que hi ha pau, que juguen junts, que fan castells amb l'arena, que es diverteixen tots tres damunt un matalàs intentant sobrepassar les ones. I el goig de veure'l menjar! Tot li agrada, tot ho vol tastar. I la il·lusió amb què espera el pare que

torni de la feina! M'agrada comprovar com dia a dia li surten més paraules en espanyol, que passa hores amb una bicicleta treta quasi del fons, i que quan es porta malament se n'adona. No fa falta que li recordis que ha de demanar perdó. Estic convençuda que aquesta gent no sap que és el rancor. Tot d'una que veu que ha fet mal, et besa a la cara i després te l'agafa i la posa damunt la seva, perquè tu el besis també. Aquests són petits detalls que he anat observant i que al final del dia, quan els veig dormir tots tres dins la mateixa habitació, en Joan tan rosset, tan blanc, en Pere castany i torrat pel sol, i en Salama tan fosc de pell i amb els cabells tan rulls, apag el llum amb una satisfacció interior que som incapaç de descriure.

Ara quasi ha passat un mes, i en queda un altre. No vull pensar en res, vull gaudir del moment. Ben segur que el comiat serà molt dur, però tots, el pare, en Pere, en Joan i jo, estam preparats per diu adéu. Potser serà un adéu per sempre, però els meus fills crec que podran contar als seus algun dia que els seus pares convidaren un nin saharià a passar un estiu amb ells. Només desig que recordin aquesta experiència tota la vida.

Gràcies a tots els qui de qualque manera heu col·laborat amb solidaritat amb aquesta gent.

Francisca Noguera
Juliol de 1999 ♦



Funeraria

Mare de Déu de Lluçmajor

A. SASTRE

C/ Revolta, 11.

Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

Amb la finalitat de poder prestar els serveis funeraris sense necessitat que la família s'hagui de molestar per ser ben atesa, tant a Palma com a Lluçmajor, posam a la vostra disposició el telèfon de servei permanent: 971 62 01 46, i a Lluçmajor vos atindrà personalment el nostre representant, al C/. Ciutat, 127-1r, Tel.: 971 66 18 62

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62

(Lluçmajor)



**Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu**

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

DOLÇ I SALAT

**FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST**

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

20



FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualche problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 989/17 05 70
Lluçmajor

SOCIETAT

Al meu estimat pare

Te'n vas anar el 15 d'agost de 1999, com ja saps, era l'aniversari del meu germà i fill teu que acabava de complir els 25 anys. Te'n vas anar, pensant tornar per celebrar l'aniversari a l'hora del sopar, però un terrible i mortal accident de tràfic et va llevar la vida quan sols tenies 53 anys, massa mala sort per un bon home com tu i massa jove per deixar de disfrutar la vida.

Eres un home com pocs se'n troben, t'estimaves molt les teves terres i disfrutaves d'estar en elles com qualsevol altre pot disfrutar d'una altra cosa.

La gent sabia i sap que homes tan bon al.lots i precautius com tu, no n'hi ha. Tots sabem que no t'ho mereixies, però com ja saps la mala sort quasi mai la du el dolent, per això deim que aquesta vida és injusta, sobretot per als bons.

Eres un home tímid però ple de vida i tenies molts amics que t'apreciaven molt i no t'oblidaran mai.

Vas disfrutar d'anar a la finca fins al darrer dia, però el que em posa més trist, és que te'n vares anar sense dir-nos adéu i jo quasi no havia xerrat amb tu perquè havia estat a estudiar a Anglaterra, perquè tu em deies que era necessari sebre anglès per trobar feina, però ara que tu no hi ets, sé que no hi ha res, més necessari que tenir el pare, però a pesar de tot has d'estar content, perquè has deixat molts amics que sempre et recordaran tal com eres, un home especial per a tota la gent i sobretot per a la teva família. No s'oblidaran mai de tu els teus familiars ni els teus amics.

Pare, t'he de dir una cosa que em penedesc de no haver-t'ho dit mai, i és que t'estim i sobretot ara sé el molt que t'estimava i la molta falta que em fas, a mi, al meu germà i sobretot a la mare.

Molta gent diu que ara deus estar a un món molt millor que el nostre, però jo sé que el món on voldries estar tu, és aquí, amb la teva família, perquè la mare t'enyora molt i no sé que he de fer, perquè aquest cop te n'has anat a un viatge molt llarg, tan llarg que no ens tornarem a veure mai més i això per a noltros és molt difícil d'assumir i sobretot molt dur, però a pesar de tot això et promet seguir endavant perquè segur que és el que tu vols i també seguirem els teus consells i et promet que si hi ha alguna cosa que no faré en aquest món, serà oblidar-me de tu.

Adéu pare, ens veurem en el cel, t'ho dic jo, el teu fill:

Jaume Salvà Clar ♦

Gràcies, doctor Balaguer

La família de na Catalina Garcies i Puigserver, volem agrair al doctor Mateu Balaguer (metge de capçalera del P.A.C. de Lluçmajor), per la seva gran humanitat, disponibilitat i conhort rebuts fins el darrer moment de la vida de la padrina.

Ha demostrat a més de ser un gran professional de la medecina, ser una gran persona, la seva ajuda i la seva presència, han fet que la mort d'aquesta estimada padrina, arribàs de manera digna, tranquil·la, i per què no, una mort dolça.

Francisca Noguera Vidal ♦



Xerrades de cafè

Augment de sous i de dignitat política

Un que escoltava.-

- Tots els polítics ja s'han pujat els sous!
- Ja tenim la Seu plena d'ous...!
- No sé com està la Seu, perquè fa molts d'anys que no hi he estat, però els polítics que s'embutxacaran el doble del que guanyaven abans, estan molt satisfets...
- El que és curiós és que als Ajuntaments, els que són a l'oposició, siguin del partit que siguin, troben que l'augment és massa elevat, però els que comanden fan el mateix, s'augmenten la mateixa proporció, o més.
- I els altres troben que és massa...
- I el poble, què diu?
- El de sempre, que tots són iguals de "mangantes".
- Opinió que, sembla que s'ha vist reflectida a les urnes, amb una abstenció ben considerable.
- I la pròxima, encara ho serà més.
- Què saps tu?
- No sigueu tan pessimistes, perquè segons diuen els afectats, aquestes puges han estat per dignificar la classe política, perquè fan molta feina i cobren molt poc...
- Cobraven...!
- Sí? Idò jo em pensava que era al revés.
- Diuen que si no tenen allò que diuen "dedicació exclusiva" no poden treballar així com pertoca.
- Molt de "cuento". Jo pens que la feina dels regidors i batles només és donar ordres i gestionar tots els temes i millores de la seva competència, però la feina material l'han de fer els empleats de l'Ajuntament.
- Sí, com en temps d'en Franco, que no cobraven res.
- Ho cobraven d'altres maneres...
- I ara què fan?, perquè els casos de corrupció encara no han desaparegut.
- El que passa és que ara se saben i abans no.

- Saps que vos die? Que no hi hauria d'haver cap polític que visqués del càrrec, perquè després, quan perden la cadira de mandatari per haver perdut les eleccions, de què han de viure?

- No te'n preocupis, que tots estan ben assegurats.
- I quina classe d'assegurança tenen?
- Jo no ho sé, però no es moriran de fam...
- El que és millor, si ho vols saber, és que ho demanis a en Gil i Gil, de Marbella.
- No cal anar tan enfora, perquè a Lluçmajor, en tenim que ens podrien informar tan bé com el polèmic president de l'Atlètic de Madrid.
- A mi no em preocupa res d'això. Jo, el que voldria és que els polítics, tant si cobren molt o poc, és que resolguin els problemes del poble, que són molts.
- És que diuen que amb aquests augments de sou, ho aconseguiran tot.
- Al revés, n'hauré de parlar molt... ♦

21

CLÀSSICS • NOVETATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Lluçmajorers

Plaça Barcelona, 2 (zona Es Forti)
Tel.: 45 70 78 • PALMA

Mamà, i tu,
què vols ser
de gran?



PLANS
de PENSIONS
"SA NOSTRA"

La seva resposta, en bones mans

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

Agraïment a l'Associació de Veïns de Lluçmajor i al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya

F155/74

F155/76



De noms i de llocs

(LXV)

Albenyeta



EURO - IDIOMAS

Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*



Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Llucmajor • Tel. 66 11 33

C. Calviño
F. Jaume
J. Jaume
J. Monserrat
A.M. Monserrat
F. Mut
Fotos: C. Julià

Després d'aquest breu parèntesi que feim a l'estiu ens trobam una altra vegada en el mes de setembre i amb les nostres entrevistes.

Aquest mes hem entrevistat Montserrat Cirera Sitjar, propietària d'Albenyeta, que ens ha fet de guia per la possessió. Va néixer dia 11 de maig de 1941, filla de Jaume Sitjar i Servera i de Montserrat Cirera i Prim.

-



*S'Hortal de Baix de s'Era,
S'Hortalet de s'Aljub.*



Es Pletó, amb estepes, mates, pins i ullastres.

Es Figueral de Moro.

Sa Tanca de sa Bassa, la bassa fou feta artificialment, estava encimentada, la tapàvem amb pi i amb feixos d'estepa.

Es Figueral de Moro de davant ses Cases,

Sa Tanqueta des Figueral de Moro,

Es Sestador,

Ses Solleres de ses Truges, fetes de marès.

Es Sementer dels Albercoquers Vells o de s'Alzina, confrontava amb la finca de **Son Guardiola**, sembrat d'ametlers joves, alguns garrovers i algunes figueres. Antigament i per aquest motiu té aquest nom, el sementer estava sembrat tot d'albercoquers. La terra és roquer, encara que hi ha llocs uns més bons que els altres, sobretot en el turó.

Sa Primera, és quadradeta, sembrada d'ametlers.

Sa Tanca d'Enmig, sembrada de garrovers.

Sa Tanca des Ginebró o Es Pelat, hi ha un ginebró dins la tanca.

Quanta gent hi havia fent feina a Albenyeta?

A més dels amos hi havia: un pastor que guardava les ovelles, h'hi havia devers 120; un porquer que tenia de 10 a 15 truges, solíem engreixar 30 porcells per a vendre, els veníem sempre a particulars mai no els veníem a mercaders, eren pores mallorquins, negres; un esmotxador que hi estava de cap a cap d'any, sempre hi havia per esmotxar, quan no esmotxava ajudava a fer les altres feines; també hi havia sempre 2 o 3 homes que feien clots per a sembrar-hi els ametlers i garrovers que

repoblàvem, me'n record que un d'aquests homes era mestre Andreu casat amb na Maria "Llarga"; i per acabar hi havia 2 llauradors.

Hi havia egües a la finca?

Sempre hi havia 6 o 7 bísties per a llaurar o per fer altres feines, una temporada hi hagué 4 o 5 egües mallorquines per a criar.

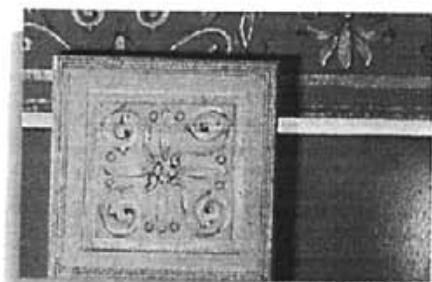
Era una finca productiva?

Ja ho crec que sí, una any va fer 400 estòlies d'ameletes i 30 tones d'albercocs, malgrat no ser una de les finques més grosses del poble podem dir que era una de les que treien més. Era una finca amb totes les tanques tancades de paret, jo vaig veure fer la de *Sa Primera*, la va fer mestre Pep "Mort", són parets altes, d'encadenat, ben fetes. Com a cacera no és massa bona perquè no hi ha massa garriga.

Quins són els millors sementers d'Albenyeta?

Per a mi els millors sementers són: *Es Sementer d'Enmig*, *Es Sementer dels Noguers* i *Sa Tanca de Darrera ses Cases*.

Tots els que fem aquesta secció voldríem que haguéssiu passat un bon estiu. Donam les gràcies a Montserrat Sitjar i Cirera per la seva amabilitat i fins el mes que ve. ♦

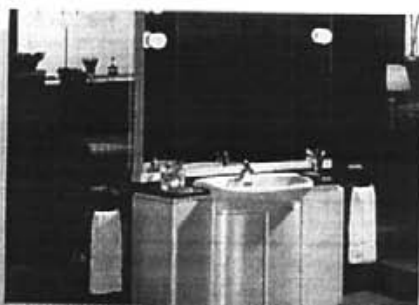
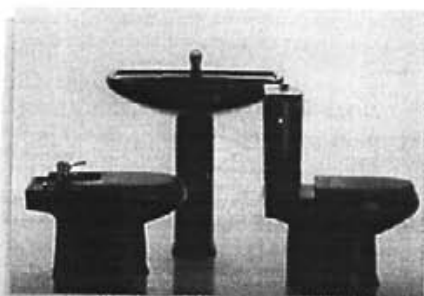


BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

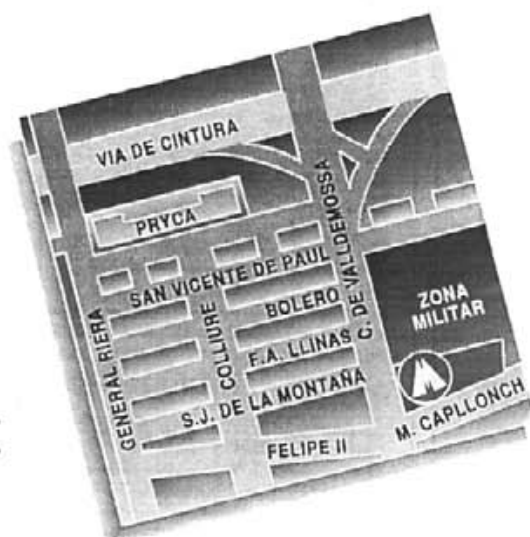


TOT

de Massanella



Roca



MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

ALFONSO CÉSPEDES RIEK (ex regidor d'ASI)



El Sr. Alfonso Céspedes va néixer a Palma, el 15 de novembre de 1966. Resideix a s'Arenal i va ser regidor de Lluçmajor els primers tres dies, del 19 al 21 de juny, del sisè Consistori democràtic del nostre municipi. Presentà renúncia a la seva acta de regidor al jutjat dia 21 de juny i més tard, el 29 de juliol, fou expulsat del partit, del qual ha estat membre fundador.

- Sr. Céspedes, vostè va ser segon a la llista d'ASI, a les passades eleccions municipals. Ens podria fer una mica d'història de la seva trajectòria política i explicar-nos com va arribar a aquest lloc?

Per fer un petit currículum he de començar per dir que el 87 em vaig afiliar al CDS. El 88 en Rabasco em va cridar perquè volia organitzar les juventuts del CDS i al 89, quan aquest partit s'estava disgregant em cridà una altra vegada per col·laborar amb la fundació d'un partit nou, ASI. Volia que m'encarregàs de les juventuts. Vam fer feina pel que creïem i els resultats varen ser més de 1500 vots i tres regidors. A la passada legislatura només n'aconseguírem un i en aquesta, dos.

Els socis fundadors varen ser, per aquest ordre, en Joaquín, la seva dona, en Francisco Ferré (va dimitir del partit), en Miquel Canals (va dimitir del partit), jo mateix (vaig dimitir com a regidor, i m'expulsaren del partit), en Guillem Roig (sembla que ara li toca a ell). També hi eren en Gabriel Barrado, en Vicente (Juanvi) i uns pocs més. La majoria dels fundadors hem

PERRUQUERIA

Fina

C/. d'Ea Vall, 49

Tel. 66 11 58

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

**ZANOQUERA
GARCÍAS**

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

sortit per la porta gran, de darrera.

- Sembla que, pel que va passar amb el Sr. Ferré i amb el Sr. Barceló, i ara amb vostè, més que funcionar el partit mitjançant el comitè, és un partit de caire presidencialista...

Vegem... Presidencialista ho és perquè els mateixos estatus i l'organigrama ho diuen, a més de dir-ho el mateix Rabasco: "Jo som el President, jo som el màxim responsable", etc, etc. Amb això crec que la cosa és clara. El problema és que quan cada un pot tenir la seva opinió i si a en Rabasco li sembla bé no hi ha cap problema, si li sembla malament no es fa. Quant a les discrepàncies entre el Sr. Ferré i Rabasco, nosaltres no tenim més informació que la d'en Joaquín, ja que en Ferré no volia donar explicacions.

- Quins han estat els motius que l'han fet passar de ser segon a la llista d'ASI, a la dimissió?;

Abans que jo prengués aquesta decisió m'arribaren moltes notícies contradictòries sobre comentaris que es feien sobre la meua persona i la meua família. Els motius de la meua dimissió, com vaig informar al Comitè d'ASI varen ser els següents:

- Desconfiança envers la meua persona com a regidor.

- Desànim

- Actuar massa ràpidament (per donar els menys arguments possibles a qui desitjava la meua dimissió)

- Discrepàncies de partit: això provocaria més d'un malentès intencionat. Tenint com a antecedents el cas del regidor, després trànsfuga, F. Ferré, no és difícil d'entendre el que podria passar amb mi.

- Motius econòmics: sincerament, aquesta excusa segur que no podrien haver-la usat per justificar la meua dimissió, després que ells s'hàn "solucionat" aquest "problema". Dir que podia haver dimitit per no guanyar prou com a regidor seria un bon començament per a un acudit... ara que s'hàn posat un sou de 400.000 pessetes.

- No ser "regidor per molestar": el càrrec de regidor ha de servir per millorar les coses i les situacions que t'envolten, no per molestar als companys del teu partit. Això no només perjudica al regidor que t'acompanya (que en aquest cas...) sinó a les persones d'ASI.

Passar al grup mixt és molestar, però a més ets un trànsfuga. Record quan el regidor trànsfuga Ferré ens va fer mal. Davant les meves queixes i reclamacions perquè deixava la regidoria d'ASI Ferré va contestar

en un mitjà de comunicació escrit que "Céspedes em diu traïdor, perquè si dimitís entraria ell". Sempre vaig dir que no era aquest el motiu, sinó perquè l'Acta de regidor pertany al partit pel qual et presentes. D'altra banda, molts companys que he conegut a ASI, no han treballat perquè jo sortís de regidor. Han treballat per tal que ASI tragués major nombre de regidors. Per ventura el problema ve quan els resultats que es donen, no són acceptats per qui s'anomena "demòcrata" i decideixen cercar culpables el més lluny possible d'ells mateixos. ♦

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

Día de Sueños

18 K

The advertisement displays a variety of gold jewelry items, including rings, pendants, earrings, and necklaces, arranged around a central graphic of a ribbon. Each item is accompanied by its price in Euros (€).

Item	Price (€)
Pendientes	4.590
Gargantilla	3.900
Collante	9.490
Sortija	3.990
Sortija	8.690
Pendientes	7.790
Pendientes	6.990
Sortija	5.990
Pendientes	7.490
Sortija	5.790
Pendientes	6.990
Sortija	4.490
Pendientes	5.990
Sortija	3.990
Pendientes	5.990
Sortija	3.990
Pendientes	5.990
Sortija	3.990

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

TEMPS PASSATS

Antoni Monserrat
Ignasi Barceló

Aquest serà el títol d'una secció en què pretenem recordar temps passats, i quins n'eren els protagonistes. El nucli de cada treball serà una foto, preferentment col·lectiva, sobre la qual investigarem i un donarem tota la informació que hàgim pogut recollir.

Per començar, ho farem amb una foto del "XIMBOMBERS DE CA'N PRUNETA"

"Noltros som els ximbombers
del cafè de ca'n Pruneta,
si mos donau una pesseta
vos ne cantarem una més"

Així resa una coneguda cançó que es va fer popular. Aleshores, devers el 1945, hi havia molts cafès de foraniers i alguns de sa Plaça que tenien un grup de ximbombers per entretenir les vetllades. Recordem que de cinema, no n'hi havia cada dia i a més costava doblers. La televisió, no existia aquí i hi havia una competència molt forta amb uns i altres, cosa que feia que tots procurassin millorar les seves actuacions.

Quan hi havia actuació el cafè s'omplia de gom a gom i la gent arribava al carrer. A ca'n Pruneta es disposaven les cadires com si fos un teatre. Al costat de l'escala hi havia una tarima on actuaven els artistes i els de l'escala era com si es trobassin a una llotja.

En certa ocasió, durant una actuació, la tarima va caure. Després d'haver-se comprovat que ningú no s'havia fet mal, s'adonaren que hi faltava mestre Cortès; llevaren la post i el trobaren tapat de barrals.

El director del grup de ximbombers era en Francesc Barceló (Xesc Cantares) i també era el principal cantador i l'ànima de l'agrupació. També eren vocalistes en Jaume Orell (dugué el bar de ca'n Punyil), i en Llorenç Salvà, fill del propietari del bar.

Durant el descans feien rifes: una coca, una porcella... qualsevol cosa servia per al sorteig. En una ocasió mestre Antoni (Coix), el cabrer, va dur al cafè un cabrit per rifar i l'afortunat fou mestre Miquel Salvà (Pruneta).

El seu fill, que aleshores era un infant, estava tot content perquè pensava dur-lo a pasturar cada dia però... uns comptes fa l'ase i els altres el tragner. No va ser possible i el cabrit oficialment, va desaparèixer...

Sor Margalida de la Caritat, era una monja que anava per les cases a posar injeccions i a visitar els malalts i quan passava pel cafè sempre s'hi solia aturar, a demanar com estaven i a fer la xerradeta. En una ocasió, estant la madona amb el seu fill Llorenç, per més fer, li demanà que cantàs una cançó a la monja. En Llorenç, va partir a cantar:

"Madona, sa vostra fia
serà mala de casa
perquè la varen trobar
amb un frare que dormia"

La mare, tota empegucida, quan la monja se n'hagué anat, digué a en Llorenç:

"Per què li has cantat aquesta cançó?"

El fill respongué:

"Perquè, com que hi havia un frare, vaig dir, li agrada".

Els ximbombers no només cantaven al seu local sinó que també anaven a altres cafès si sol·licitaven la seva presència.

També es va fer un concurs a l'Olimpia (Ca'n Xamena) on participaren els millors grups del poble i els de ca'n Pruneta guanyaren.

NOTA:

Com podeu veure al retrat robot hi manca la identificació d'alguns dels presents. També és possible que hi hagi algun nom equivocat. Us agraïm que si algú ens pot informar al respecte ho faci cridant al tel. 66 01 90, preferentment de les 21 a les 23 hores o deixant avís per posar-nos en contacte.

Al proper número de la revista sortiran els aclariments i les correccions que siguin pertinents.

També volem agrair la gran col·laboració que hem tingut per part de tots els que ens han informat i en especial a mestre Damià Tomàs Puigserver (a es Rosset), que gràcies a la seva bona memòria a identificat, en nom i llinatges el 90% dels fotografats.

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)

Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)

Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR



XIMBOMBERS DE CA'N PRUNETA

Antoni Monserrat
Ignasi Barceló

- 1.- Mestre Antoni Cortès
- 2.- Francesc Company (a. es Dit) de Ca'n Barbeta
- 3.- Mestre Pere Joan Noguera (a. Carreró)
- 4.- Pedro Clar (a. Fogó)
- 5.- Bernat Clar (Roget Esglesieta)
- 6.- Pedro Clar
- 7.- Mestre Miquel Salvà (a. Pruneta)
- 8.- Francesc Picó (mecànic Picó)
- 9.- Damià Clar Reda (en Reda)
- 10.- Bernat Clar (a. Melò)
- 11.- Mestre Francesc Mojer (a. Misseró)
- 12.- (...?)
- 13.- Miquel Mulet (Ferrer Sereno)
- 14.- (...?)
- 15.- Mestre Miquel Mas (a. Comaro)
- 16.- Joan Taberner (Rosset Burguell)
- 17.- Mestre Joan Duran
- 18.- Joan Barceló
- 19.- Julià Puig (a. Sarral)
- 20.- Antoni Tomàs
- 21.- Antoni Noguera (a. Carreró)
- 22.- Antoni Forteza (a. Saliner)
- 23.- Joan Puigserver (a. Verd / Baralleta)
- 24.- Antoni (Coix / Es Cabrer)



- 25.- Mestre Rafel Taberner (a. Lleó)
- 26.- Mateu Pons (a. Prim)
- 27.- Jaume Orell
- 28.- Antoni Garau Noguera (Es fuster Bessó)
- 29.- Francesc Barceló (a. Xesc Cantares)
- 30.- Llorenç Salvà (Pruneta / Passarell)
- 31.- Antoni Salvà (Pruneta / Passarell)
- 32.- Antoni Taberner (a. Lleó)
- 33.- Francesc Solivelles (es Rotjet de Son Cànoves)
- 34.- Magdalena Gelabert (Reia / Misseró)
- 35.- Francina Palmer (a. Franca, dona d'en Lleó)
- 36.- Juanita Salvà de Vallgornera
- 37.- Maria Salvà (Pruneta / Passarell)
- 38.- (...?)
- 39.- (...?)
- 40.- Catalina Mir
- 41.- Madó Serafina (Batle / Baralleta)
- 42.- Antònia Aina Noguera (mare d'en Bessó)
- 43.- Pereta Roig (Reia) ♦

S'Estanyol. Estopeig 1999

Estopaig: paraula que, al menys a S'Estanyol, designa l'estat de la mar quan va remoguda, quan pega a les penyes i afavoreix la pesca amb canya, per exemple, d'oblades. Estopejar també vol dir galtejar lleugerament a algú que s'ha acubat per a què torni en sí.

Josep Buades Matamalas.

President de l'Associació de Veïns "Son Reynés", de S'Estanyol i soci de número del Club Nàutic de S'Estanyol.

No a s'ampliació

Com tothom sap i ben resap, ara fa cinc estius que va començar l'oposició activa a l'ampliació del port esportiu de S'Estanyol, que ja feia estona que hi era en latència. Una vegada es paralitzaren les obres, tots els infructuosos intents del Club Nàutic i la fins ara coadjuvant Comunitat Autònoma (amb l'inestimable ajut de l'Ajuntament de Lluçmajor -PP-) han estat resolts definitivament pel Tribunal Suprem amb sentències reiterades ratificant la paralització ordenada pel Tribunal Superior de les Illes Balears, sempre amb el mateix argument: el mal que es podria causar als veïns recurrents seria irracional, mentre que el mal ocasionat per la paralització de les obres només afecta a interessos particulars. S'avantposa l'interès públic en la conservació de l'estat actual de l'entorn estanyolenc a un projecte que no té cap interès públic, per molt que les parts demandades hagin esgrimit arguments intentant demostrar el contrari.

Han intentat fins i tot desacreditar a les Associacions recurrents dient que no es sap qui les forma, quants som, on vivim... reiterant el Tribunal Suprem que, si bé aquesta consideració és falsa (estam inscrits correctament als registres corresponents), tampoc no hi té res a veure, ja que malgrat un sol veí presentàs un recurs, té dret a la tutela judicial efectiva, essent el Tribunal Superior qui troba arguments suficients en les al·legacions dels ciutadans, pocs o molts (i tothom sap que som molts), com per mantenir aturades les obres. I punt.

Durant el procés d'aquesta espera, l'Administració ha passat a mans del Pacte de Progrés, per la qual cosa ara els polítics que governen tampoc no hi veuen interès públic en el projecte d'ampliació. Concretament la Conselleria de Medi Ambient, guiada pel gros del programa de Els Verds, pel que té interès és just pel mateix que en tenen les Associacions que s'hi han oposat: la preservació dels ecosistemes naturals, entesos com el patrimoni que configura el paisatge i modus vivendi de S'Estanyol en aquest cas concret, tot en consonància amb la idea de què el criteri per a la construcció o no de noves instal·lacions nàutiques no és la demanda de llocs d'amarrament.

No cal fer observar als lectors que la situació és anàloga a la de la construcció o no d'autopistes. Si

donam per suposat que la necessitat de tenir cotxes i haver-los de conduir és prioritària a l'estat de la terra per on ho han de fer, són necessàries més autopistes. Si el que resulta prioritari, per contra, és que hi hagi terra per a què hi neixin coses mentre altres moren, dins un cicle natural, es vers què només n'hi morin baix l'asfalt i el fum, s'ha de pensar que el que cal fer no és augmentar la flota de cotxes circulants, sinó reduir-la, perquè és l'única manera de reduir igualment la mort de la terra. I això ens duu a un pensament públic: haurem de compartir l'ús de la terra.

De la mateixa manera, la demanda d'amarraments prové de la major compra d'embarcacions, i no precisament per part dels ciutadans humils, sinó per part dels de major poder adquisitiu. Com que d'això n'hi ha molt en aquestes illes, mercè al liberalisme econòmic i, el que és pitjor, poder adquisitiu no en mans mallorquines, sinó internacionals, sobretot germàniques, molta gent que habita (tot l'any o a tongades) aquesta terra, vol comprar o compra vaixells d'alt consum i envergadura i... és clar, les volen tenir amarrades dins la mar.

Aquest fet, per sí mateix, no justifica que s'hagin de construir més ports... és com el vici del fumar i el deixar-lo. Jo fumo puros i xigarros, i intento deixar de fumar en benefici de la globalitat del meu cosset. Si el tabac no em fés mal als pulmons, seguiria fumant. La fumera no és el problema, sinó el mal que fa a la salut. De la mateixa manera, no són les ganes de navegar amb luxosos vaixells ("a quién le amarga un dulce?" el problema, sinó el fet que perquè algunes butxaques privilegiades (massa) puguin veure complit aquest desig, es destrossi la globalitat de l'entorn litoral de les Illes. Per això, cal un exercici de salut pública, consistent en el recolzament a l'altra massa de ciutadans, els qui no tenim poder adquisitiu pel gran velar, o el cotxe esportiu devorador d'autopistes i combustible. Els qui usàriem un transport públic, si se'ns permetés a la vegada arribar a casa a una hora suficient per fer el sopar, o arribar a la feina sense haver de despertar un infant a les 6'00 del matí... i a sobre gastant més en el bus que en combustible. Els qui podem navegar amb un llaütet o un bot, que el podem compartir així com l'espai que ocupa.

Jo soc usufructuari de la concessió d'un amarrament al port esportiu actual de S'Estanyol i hi tinc un llaüt de 6 metres. Tot em vé d'herència, però ho tinc. Molts dels qui llegiu direu "mira-te'l a aquest... ell ja en té una de barca amarrada". Bé... sapiguen que, tot i que és una embarcació lenta i més aviat modesta, el dia que s'espenyi del tot, si tinc diners, en compraré

una de més petita, fins i tot puc compartir l'amarrament amb una altra si així n'hi caben dues. De fet, hi ha vaixells al port que ocupen el lloc de 4 o 5 embarcacions de les qui hi ha al Mollet.

D'això és del que parlem. D'això parla l'actual Conselleria de Medi Ambient. Anem a fer que l'ús de la mar sigui *públic*. Que les instal·lacions nàutiques siguin ocupables, amb una despesa energètica sostenible i un cost ambiental (contaminació) sostenible pel màxim d'embarcacions en el menor espai possible, espai cada cop més regulat per l'Administració pública i no pels interessos particulars.

Com que aquesta és una qüestió ideològica, els recursos presentats per veïns i usuaris del Mollet contra l'ampliació del port, tot i que es bassen en múltiples mancances de forma, insisteixen sobretot en la manca (factual) d'un estudi d'impacte ambiental seriós, i en què aquest sigui vinculant a l'hora de concedir o no el terreny per part de l'Administració Pública. Aquesta sí que, per descomptat, seguirà un criteri ideològic (ara està més de moda dir-li "programàtic"), atenent al desig electoral de la majoria popular que, mira per on, en aquests moments té el signe justament oposat a la que governava just fa dos mesos, d'aquí que l'actual Conselleria es plantegi el rescat de la Concessió del terreny ocupat actualment pel Port esportiu, donat el penós ús que se'n fa, orientat al tipus particularista, de gran eslora i calat, altament contaminant, i tendent a la superpoblació de vaixells a la costa, portador de fems irreciclable, d'un model farcit de personalitats que surten a la revistes del cor perquè han comprat un bon tros de terra mallorquina.

No és compatible que tots els mallorquins poguem nadar i navegar a les nostres aigües, gaudint del patrimoni natural net, del peix... amb el model consumista: més demanda = més oferta. L'aritmètica és, com tot, una arma de doble fil. La fórmula pot ser: més demanda d'amarraments = més oferta d'amarraments. O pot ser: més demanda d'aigua neta (menys benzina, més posidònia, més peix, menys barques, barques més petites...) = més oferta de paisatge peculiar, més oferta de Mallorca (no de ciment, que és igual a totes bandes). Al cap i a la fi, la inversió ecològica en Mallorca és també rendible econòmicament, però per a les butxaques de més mallorquins, no només dels del gros ve-

ler (o l'esportiu alemany de 64 vàlvules).

Com ja hem dit, actualment la probabilitat de construcció de l'ampliació del port és pràcticament nul·la si a la tutela judicial efectiva hi afegim la voluntat política, o sigui que amb aquestes consideracions podem concloure per enguany l'estopeig pel que fa a l'ampliació.

El president del Club, Sr. Ginard, ens consta que a alguns compradors d'amarraments els diu que hauran d'esperar 4 anys més, o 8, però que ja arribarà el dia en què s'ampliaria el port. Llavors, a tots aquests que s'han oposat, diu, els demandaran sol·licitant danys i perjudicis. Crec que amb les línies anteriors queda contestada aquesta solemne bajanada. És el Tribunal Suprem qui ho ha dit, Sr. Ginard. Per molt que vostè li costi d'entendre, els ciutadans tenen dret a demanar tutela als tribunals i aquests a concedir-la si hi ha indicis suficients. En aquest estat de coses Constitucional no hi ha més danys i perjudicis que els qui li puguin demanar els inversors que vostè hagi pogut enganyar amb arguments falços (o que s'hagin deixat enganyar, que les dues parts són igualment "interessades"). Vostè sabrà el que ha promès i el que pot complir.

El bunker del terror o "la fierecilla domada"

Con tothom sap i ben resap, la Junta Directiva del Club Nàutic ens va expedientar a 4 socis (i a 4 més), amb la retirada de la condició de soci i el permís d'entrada al recinte del Club. N'hem parlat moltes vegades d'això. Recordau, a unes persones legalment usufructuàries d'amarraments i propietàries d'embarcacions se'ns ha negat el dret a arribar-hi i gaudir-ne amb arguments totalment inespecífics i arbitraris.

Recordareu així mateix que existeixen Autos de l'Audiència Provincial conminant al Club a, independentment de la condició o no de soci, deixar anar a la gent fins al que és seu. Aquests Autos han estat reiteradament desobeïts per la Junta Directiva, més concretament pel seu President, quedant tothom amb els cabells drets.

Ens han contat que fa uns 6 o 7 anys era costum al Club Nàutic de S'Estanyol (nosaltres no ho sabíem a

31



COSMETICA
PERFUMERIA
REGALS
ROBA INTERIOR

Infants, home i dona
Cursos de Brodats Artesans

C/. Major, 101 - Tel. 12 01 34 - Lluçmajor

Boutique

Atenció especial als llucmajorers

C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

això) fer sopars que culminaven amb l'entonament del "Cara al Sol" (mà dreta aixecada amb gest feixista). Molts socis que el cantaven aleshores diuen que era "cachondeo". Nosaltres els recomanàvem (sense dubtar de què en el seu cas ho fos, "cachondeo") que anassin més alerta amb la trivialització del feixisme. No sabem quin grau de "cachondeo" hi havia a les cantades del Sr. Ginard, però el que resulta evident és la concordància d'una ideologia apologista del despotisme i les actuacions inobedients a les Ordres Judicials, tot i que la Justícia ha estat feble durant uns anys pel que fa aquest affaire, com un mestre d'escola que deixa a un al·lot malcriat que en faci de grosses amb impunitat.

En qualsevol cas, fa 3 anys que els afectats interposàrem demanda penal pels fets esmentats i, molt lentament, la cosa ha arribat, el 12 de Juliol d'enguany, a Judici Penal. Com tothom sap i ben resap, el Sr. Ginard (ell personalment) ha estat condemnat pel delictes penal de coaccions a pagar una multa de 1.500.000 ptes., subsidiària de presó en cas d'impagament, condemna davant la qual encara hi cap apel·lació al Tribunal Superior, per la qual cosa encara no és totalment ferma. De totes maneres, el dictamen inicial del Jutge és una "banderilla" que s'haurà de desclavar, i segons ara veurem, es basa en arguments bastant objectius i contundents.

El denunciat i condemnat és el Sr. Ginard, en tant i en quant estima el Tribunal que les accions coactives que ha ordenat ell personalment efectuar als vigilants jurats del Club no deriven en cap moment dels acords de la Junta Directiva ni de l'Assemblea de Socis, encara que aquests fossin vàlids (d'això en parlarem d'aquí un moment), sinó de l'extralimitació de funcions redundant en la coacció contínua.

Vegem el raonament del Tribunal: Coacció és obligar a un ciutadà a efectuar una acció que no vol, o deixar-ne d'efectuar una que vol (i legalment pot efectuar). Aquesta "obligació" es pot fer de manera directa (amb amenaces) o indirecta (impedint al ciutadà afectat gaudir d'algun o alguns dels seus béns, o de béns públics). Naturalment, impedir-nos anar a les nostres propietats (i segons els nostres arguments -i de la Conselleria- a territori públic), encara que el Club

ens hagués donat de baixa com a socis lícitament, constitueix una coacció amb totes les de la Llei, no amparable baix de cap codi judicial, i de la qual es fa directament responsable al Sr. Ginard, ja que de la mateixa manera que ell diu que es limitava a fer complir els acords de la Directiva i l'Assemblea, intentant fugir així de la seva directa responsabilitat, dins aquests acords no n'hi ha cap que indueixi al delictes penal. Per tant, el Tribunal ha fet, per ara, directament responsable al president Sr. Ginard de l'evident coacció que suposa impedir l'accés als propis béns per part dels afectats, siguin socis o no.

Sobre aquesta altra qüestió, el donar-nos de baixa com a socis, els quatre expedientats acudírem a la Jurisdicció Civil, fa també tres anys. El Tribunal Civil digué que no era cosa de la seva competència i ens remeté a la Federació de la Vela, la qual, dins la Direcció General de Cultura i Esports (ara Direcció General d'Esports) disposa d'un Organisme per aquests temes, el Comitè Balear de Disciplina Esportiva. El Comitè es pronuncià amb una Suspensió Cautelar de la Resolució del Club Nàutic per la qual se'ns donava de baixa com a socis, basant-se simplement en què els arguments esgrimits pels demandats ("insubmisión y desobediencia a los acuerdos de la Asamblea General de Socios y de la Junta Directiva; actos injuriosos, desacato y amenazas hacia el Presidente y miembros de la Junta Directiva; comportamiento hostil y contrario al Club y sus intereses... Los hechos imputados causan graves daños y perjuicios al Club Náutico de S'Estanyol, a su prestigio y a la convivencia, y, especialmente a las obras de ampliación") no han estat en cap moment concretats. O sigui que les imputacions són indemonstrables, són simples vaguetats que amaguen la veritable intenció de la Directiva del Club: erradicar la dissidència i causar terror als altres socis (molts d'ells fàcilment amedrentables per altra banda).

Després de desobeir (com era d'esperar) aquesta resolució davant Notària, desobeïren igualment davant Notària la resolució definitiva per la qual es suspenia definitivament la sanció per part del Comitè. Davant aquesta evidència, el Comitè Balear de Disciplina Esportiva obrí expedient sancionador a la Junta Directi-

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/. MAJOR, 7 • LLUCMAJOR • TEL. 66 13 59

**CENTRE OPTIC
EXPOLENT**



C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

va del Club, culminant aquest en la Inhabilitació per a l'exercici del càrrec a tots i cada un dels seus membres durant 10 mesos, a partir del 20 d'Agost d'aquest any.

Naturalment, la Junta Directiva no només no ha volgut rebre la comunicació oficial d'aquesta Resolució, sinó que el passat 21 d'Agost procedí (una vegada ja inhabilitada) a efectuar una Assamblea on s'acordà, amb les trifulques habituals (comptar com a vots positius els socis que havien assistit inicialment a l'Assamblea i se n'havien anat a veure el Mallorca), canviar el Règim d'Inscripció del Club Nàutic i, conseqüentment, el seu Objecte Social, pretenint passar de ser entitat esportiva a ser entitat absolutament privada.

Com es pot interpretar aquest acord? Molt fàcil: fa vint i tants d'anys l'Administració concedeix uns *terrenys de domini públic* marítimo-terrestre a una entitat anomenada Club Nàutic S'Estanyol, per tal que regulàs l'ús usufructuari dels co-concessionaris d'amarraments i, essencialment, promogués activitats ciutadanes esportives nàutiques (regates, cursos de vela... foment de la navegació i de la mar). És clar, això és molta feina. És més interessant ampliar el port i donar amarrament a grans embarcacions... i ara resulta que entre els veïns, els del Mollet, el Tribunal Superior i l'actual Administració això és pràcticament inviable. Sol·lució: actuar de manera privada dins un solar que no hem hagut de comprar (i que és *públic*). Si deixam de ser un Club Nàutic (una entitat esportiva regulada per les Administracions Competents), no haurem ni d'acatar la inhabilitació per part del Comitè Balear de Disciplina Esportiva, ni haurem de damanar subvencions a la Federació de Vela (ens bastaran les que dona a fons perdut l'Ajuntament de Lluçmajor), ni organitzar regates ni cursos de vela... podrem anar directament al mac.

Afortunadament, l'Administració actual ha manifestat ja que els seus esforços aniran (Conselleria de Medi Ambient, Direcció General de Litoral) encaminats a rescatar la Concessió, i no té cap intenció de deixar que això es faci. Per tenir un Club privat-privat, que el facin a la piscina de ca qualcú.

Es Mollet, clausurat amb obscurs arguments per l'Administració anterior (coadjuvant amb el Club en els Recursos Contenciosos-Administratius) abans de qualsevol sentència definitiva del Tribunal Superior, ha estat reobert per la Conselleria de Medi Ambient (per la pròpia Consellera i el Director General, per si hi hagués dubtes), la qual ara estudia l'estat de l'usufructe d'aquest espai *públic*, mentre estudia així mateix el rescat de la Concessió i la legalitat o no d'aquest cartell que té exposat el Club Nàutic, que diu "Venta de amarres: Concesión del Govern Balear de 18 de Mayo de 1995".

En el moment d'escriure aquestes línies, la Junta segueix fent cas omís de la seva inhabilitació, però els estanyolers dormim tranquils (no creim que hi dormin tant els membres de la Junta), perquè confiam en què, per una part, l'Administració no deixarà que aquest personal gaudeixi d'un solar *públic* per dur a terme els seus propis interessos, i per una altra part, supervisarà

que la Junta quedi inhabilitada, tal com ha resolt el Comitè Balear de Disciplina Esportiva, de manera que, mentre els inhabilitats formulen el corresponent Recurs, es formi una Junta Gestora, es faci una Auditoria (a saber què sortirà...) i es convoquin les corresponents eleccions durant el mes d'Octubre.

Un nou horitzó

Després de 5 anys de calvari, la majoria dels estanyolers esperam que es restaurin els drets dels socis expedientats, podent anar i venir pels camins *públics* sense alienacions de drets fonamentals, que el Tribunal de "lo" Penal faci justícia definitiva en front del delicte de coacció, que poguem treure la barca i veure-li els baixos després de tres anys, que el Mollet segueixi essent del poble, que el Club Nàutic torni a ser un Club també del poble (de tots i per a tots), que no hi hagi ampliació de port, de tendes, de sòl urbanitzable, d'autopistes... i que, en definitiva, les Illes Balears no perdin l'encant que tan ens enroca als seus indígenes i que tants de turistes poden contemplar i gaudir (donant una font d'ingressos al indígenes), envers de contemplar la seva destrucció sistemàtica amb l'únic interès de l'enriquiment sense enfront. ♦



PLAÇA 18 serigrafia



C/ SON JULIÀ, SOLAR A-65
POLÍGON INDUSTRIAL SON NOGUERA
07620 - LLUCMAJOR - MALLORCA
TELÈFON 66 04 22
FAX 66 19 22

TESTIMONIS DOCUMENTALS DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Sebastià Cardell i Tomàs
Bartomeu Font y Obrador

(XXVII) Construcció d'un pont a l'Hostalet d'en Caranyo (1842)

Les vies y camins del nostre municipi es trobaven en un estat lamentable. L'any 1798 es dictà una Instrucció comunicada a les autoritats per tal de donar la major importància als camins y deia d'aquesta manera: "El asunto de caminos es de los más interesantes al bien público, porque no puede prosperar un Reino con malos caminos, atrasan el comercio interior, recargan los géneros con los mayores portes, estropean el ganado i causan un disgusto general de viajar, por esto se dice que el estado de los caminos es una idea de sabiduría o descuido del gobierno; de aquí nace que todas las naciones cultas promuevan con sus leyes i reglamentos toda la comodidad posible en ellos". La via més principal de totes era el camí de Ciutat y el punt on es notava el seu mal estat era a la sortida de la població, ja que, des de la Creu Daurada fins l'Hostalet d'en Caranyo, era una torrentera que oferia grans dificultats tant pel fang com per les aigües embassades y fins l'any 1842 sols mereixia l'interès de contribuir amb un jornal per veí y un altre per cavalleria y carro. A partir d'aquell any, l'Ajuntament trobà necessari arreglar el tram caminer y construir un pontet per donar sortida a les aigües. La següent transcripció documental ens assabenta d'aquell projecte y de la seva adjudicació.

Llumayor quinze de Enero de 1842.

Conforme lo prevenido en la Circular de la Junta Auxiliar ejecutiva de Caminos de síncro de Octubre del año ultimo inserta en el Boletín oficial n.º. 1346 y en vista de lo acordado en el día de hoy por el Ayuntamiento hagase saber a los Maestros Albañiles Juan Duran y Ferretjans, y Salvador Garcías que presenten a la mayor brevedad posible el presupuesto de la construcción de un puentecillo o trozo de camino que se ha de formar a la salida de esta Poblacion para el camino de Palma y lugar denominado el torrente del Hostalet den Caranyo para que luego se pueda formar el correspondiente albalan de subasta de dicha obra.

Juan Caldés Alde. (rubricado) Ant.º. Salvá Srío. (rubricado)

Dicho día mes y año he comunicado el auto que precede a Juan Duran Ferretjans, y a Salvador Garcías quienes me han manifestado quedar enterados de cuanto esta prevenido en dicho auto y lo certifico. Salvá Srío. (rubricado)

Llumayor seis de Febrero de 1842.

En vista de haver sido presentado a este Ayuntamiento el presupuesto formado por los maestros de albañil Juan Duran y Salvador Garcías del coste para la construcción de un puentecillo o trozo de camino en la salida de esta Poblacion para Palma y lugar denominado el torrente del Hostalet den Caranyo. Continuase dicho presupuesto a este Espediente y formese el albalan de subasta para procederse al remate de esta obra y mandese copia de todo ello a la Junta auxiliar ejecutiva de caminos.

Caldés Alde. (rubricado) Ant.º. Salvá Srío. (rubricado)

Presupuesto que presentan los Maestros Albañiles Juan Duran y Salvador Garcías, al Ayuntamiento de esta Villa del coste à que hascenderia la construcción de cuarenta palmos de Camino en cuadro, en el pasaje llamado el torrente del Hostalet den Caranyo segun el plan de condiciones acordado por el mismo Ayuntamiento etc.: à saber:

Por doce carretadas de sillares de dos palmos de ancho; y uno y un cuarto de grueso incluso el porte à 1 libra 5 sueldos cada una 15 ll. 0 sous

Por doce id id de dos y medio palmos de ancho, y uno y un cuarto de grueso y de porte à 1 ll 5 s. cada una 15 ll 0 "

Por ocho id de id de dos y medio palmos de ancho por uno y medio de grueso y porte à 1 ll 4 s. 9 ll 12 "

Por diez y seis de id de piedra de mamposteria y de porte à 8 s. cada una 6 ll 8 "

Por cincuenta Cuarteras cal y el porte à 6 s. cada una 15 ll 0 "

Por diez id de arena y porte à 10 s. cada una 5 ll 0 "

Por llenar dicho espacio de camino, material, portes y jornales de Albañil y peones y demás jornales necesarios 48 ll 0 "

Total 114 ll 0 sous

Plan de condiciones a que deba sujetarse cualquier artifice licitador que quiera emprender la construcción de cuarenta palmos de camino en cuadro, y la altura que tiene el a que ha de quedar unido, en el paraje llamado el torrente del Hostalet den Caranyo a la salida de esta Villa para Palma.

1.º.- Será obligacion del emprendedor de haser en dichos cuarenta palmos de camino, tres acequias de dos palmos en cuadro de luz cada una para el paso de las aguas de dicho torrente contruyendolas de piedra silleria bien sentada con mezcla de cal y arena y cubiertas tambien de silleria; hacer las paredes de los lados de dicho trozo de camino de piedra mamposteria con mescla como la dicha, de cal y arena y tres palmos de espesor; llenar todo el espacio de camino con buen material, bien colocado hasta la altura del camino viejo afin de que quede bien unida con este, y hacer ambos lados del citado camino un pretil de silleria labrado de tres palmos de alto y dos y medio de grueso, sentando los sillares con mescla afin de que quede con toda solidez.

2.º.- Será de la obligacion del citado emprendedor el dar fianza a satisfacion del Ayuntamiento dentro del termino que este señale, y deba entregar concluyda la obra del indicado camino en el termino de dos meses a contar desde el día en que le será rematada dicha obra, la cual sera inspeccionada por el Ayuntamiento y el Perito que este señale y caso de no hallarle la obra con la solidez y perfeccion que requiera, será de cuenta del dicho emprendedor el reacerlo hasta quedar como corresponde segun lo estipulado.

3.º.- Será de la obligacion del citado emprendedor el costear todos los materiales, condiciones de los mismos, y jornales que seran necesarios por la dicha construcción del citado Camino y los gastos de subasta.

4.º.- Sera obligacion del Ayuntamiento el dar al nominado emprendedor la partida de dinero en el que le sera rematada la mencionada obra, en tres plazos iguales; el primero el día que se empezará esta, el segundo el día que se halle a la mitad de su construcción y el tercero el día que quedará concluyda, advirtiendo que de esta cantidad se retendrá el Ayuntamiento quince libras que ya tiene gastadas en la formación de presupuestos. Llumayor 6 de febrero de 1842. Juan Duran.

Examinado el presupuesto y plan de condiciones que anteceden por este Ayuntamiento lo hallan conforme y aprueban en todas sus partes y lo firman en Llumayor à los seis días del mes de Febrero del año mil ochocientos cuarenta y dos por ante mí de que certifico.

Caldés Alde. (rubricado) Taberner Alde. (rubricado)

En la Villa de Llumayor de la Provincia de las Baleares à los seis días del mes de Junio del año mil ochocientos cuarenta y dos. Se constituyó Don Jayme Juan Tomas, hijo de Rafael y de Catalina Puigserver natural y vecino de la presente Villa y dijo: que queda enterado de albalan de subasta que el Ayuntamiento Constitucional de este Pueblo formó en seis de Febrero de este año para el que quiera entender en la construcción de cuarenta palmos de camino en el de Palma denominado el Hostalet den Caranyo è igualmente del remate que se verificó en diez y seis del mes de Mayo ultimo por el mismo Ayuntamiento à favor de Miguel Salva Flauta vecino de esta Villa por el precio de ochenta y cuatro libras de esta moneda y en su consecuencia de su libre y espontanea voluntad otorga y promete cumplirlo en todas sus partes y dependencias en el mismo modo que queda obligado el citado Miguel Salva Flauta de quien se constituye fiador y principal pagador de mancomun y por el todo como permite la ley 10 título 1ro. libro 10 de la novisima recopilacion. Renuncia la nueve título 12 partida 5ª y conformandose con la 8ª del mismo título y partida quiere que sin observar el orden de escutir los bienes y sin preceder citacion, requerimiento, ni otra diligencia pueda el Ayuntamiento pedir al principal y al otorgante la integra responsabilidad ó la prorata como mejor le convenga con las costas, daños, perjuicios è intereses cuya liquidacion defiere en su juramento relevandole de otra prueba quiere que las Justicias competentes à que fuere presentada esta escritura le apremien à cumplirla como ofrece bajo la obligacion de sus bienes, muebles è inmuebles habidos y por haber con renuncia de las leyes y privilegios à su favor. Y así lo otorga, firma y suscribe siendo testigos al efecto requeridos Miguel Sastre y Antonio Gimenez vecinos de la presente Villa de que y de conocer al contrayente Certifico.

Jayme Tomas (rubricado) Ant.º. Salvá Srío. (rubricado)

AMLLSM ♦

La cuina tradicional

Antònia M. Bonet

"Ja hem tomat les ametles", el moment propici per preparar gelat, "quemullars" i altres dolces que tenen per base el fruit de l'ametller.

Gelat d'ametlla

Per fer el gelat d'ametlla, en necessitarem 200 grs., pesada quan ja és escaldada, pelada, i per tant, blanca.
400 grs. de sucre.
2 litres d'aigua.
1 cm. de canyella en canonet.
la pell de mitja llimona.

Hem de bullir durant uns minuts l'aigua, el sucre i aromàtics; ho colam i dins el xarop obtingut hi afegim les ametlles capolades finament i tornam a bullir 5 minuts. Es refreda i congela.

Si vos permeteu el luxe d'utilitzar una geladora manual amb gel i sal, tal com pertoca, aconseguireu el millor gelat del món. Si, pel contrari, vos veis obligats a fer-lo gelar dins un congelador casolà elèctric, és indispensable, en el moment de dur a taula, passar el gelat per una batedora, fins obtenir una textura cremosa i afegir 4 blancs d'ou batuts "a punt de neu".

Coca d'ametlla

200 grs. d'ametlles capolades.
400 grs. de sucre.
200 grs. de patata bullida i esclafada (pesada en cru quan ja és pelada).
un polset de canyella.
llimona ratllada.
16 grs. de llevadura ràpida (un paquetet).
4 ous.

Es baten lleugerament els ous, com si haguéssim de fer una truita; s'afegeix el sucre i continuam remenant l'ametlla, en tercer lloc el puré de patata i els ingre-

dients restants.

Untat el motlo d'oli d'oliva s'hi trabeu la pasta, i es fa coure al forn, de 40 a 45 minuts. Emprant el clàssic sistema d'introduir una agulla gruixada a la coca, coneixem el punt just de cocció, quan aquesta surti completament neta.

Aquesta coca surt del receptari familiar i escollit de Donya Catalina Garcias, que amablement ha volgut compartir amb nosaltres.

Apreciem-la tant com val; és una coca exquisida.

Amargos

500 grs. d'ametlles pelades i capolades.
400 grs. de sucre.
2 ous sencers.
el suc d'una taronja.
la ratlladura d'una llimona.

Es reuneixen tots els ingredients dins un ribellet i es pasten. La pasta es divideix en porcions d'uns 40 grs.

Es dona forma piramidal als amargos i es col·loquen dins una placa o llauna untada d'oli d'oliva. Es couran dins el forn uns 15 minuts, vigilant constantment ja que es cremen amb molta facilitat. ♦

Gorg Blau 
de Viatges

**ANADA I
TORNADA A
AMSTERDAM
18.000 PTA.**

**PERRUQUERIA
PUIGSERVER**

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Llucmajor)

C/. Mallorca, 2 - Fax: 971 44 50 35
Tel.: 971 44 50 42 - 971 44 50 43 (S'Arenal)

De cap a cap d'any

Andreu Ramis/Antoni Ginard

Setembre



36

Aquest mes sobretot cullen les garroves i, els més endarrerits, acaben de collir les ametlles. Podeu comprovar que no tan sols és collir-les, llavors ve el pelar-les, assolellar-les i encetar-les i triar-les si s'ha de fer el bessó.

Es poden exsecallar els ametllers i les figueres que ja han fet l'esplet. Són uns bons dies per empeltar garrovers. Dins l'olivar es pot aprofitar per continuar eixer-mant i cavant soques. Cap a finals de mes podeu començar a cercar bones collidores d'oliva i armar-vos de paners i canastros.

Les fruites collidores són les figues tardanes (hi ha la plena del sequer de les figues), prunes, peres, pomes i figues de moro.

Tanmateix, la vinya i el raïm és el gran protagonista

de la mesada amb les tasques de la vermada. Si no sabeu quin dia heu de començar a vermar, Sant Mateu pot es-ser una bona fita. Convé començar-la en quart creixent.

A les terres de secà convé llaurar i preparar el guaret. A les hores de lleguda també es pot aprofitar per treure fems i deixar-los a caramulls pel sementer. Els mateixos dies es pot iniciar la sembra de civada, ordi, i faves primerenques.

A l'hort es pot sembrar farratge, favó, alfals de primavera i xítxeros primerenques, i transplantar lletugues i carxofes. Si per Sant Miquel mudau les cebes borerres seran bones per sofregir els darrers dies. La llavor de cebes de pom s'ha de sembrar per la Mare de Déu de Setembre i més endavant. Igual que el mes d'agost, collireu mongetes tendres de tota casta, albergínies, mongetes seques, cogombres, cols, borraçons i colfloris, espínacs de regui, apis, tomàtiques i pebres.

Per haver-hi menjar per als animals, convé que plo-gui entre les dues mares de Déu (entre la d'agost i la de setembre), però si plou pels Sants Metges de Pina sol es-ser mal any per a les pastures. Aquest mes ja podem patir qualche tronada amb vergues de llamp, però les saons són bones per a la pastura del bestiar. Convé no oblidar-se d'esmorcar les ovelles per Sant Miquel. Si teniu els pores a lloure, vos poden estalviar la feina d'aplegar les figures.

El primer diumenge d'aquest mes és la festa de la Mare de Déu de Consolació. El dia 8, la Mare de Déu de Setembre, és el dia assenyalat per llogar missatges nous o baratar els vells si no fan la vostra mesura. El dia 21, amb Sant Mateu ens arriba la tardor, i una setmana més tard, el dia 27, els Sants Metges de Pina: Sant Cosme i Sant Damià. Per Sant Miquel (dia 29) entren nous amos, majors i amitgers a les possessions. L'endemà, Sant Jeroni ens tanca la mesada. ♦

ASSEGURANCES

Agència Llucmajor

Ramon Nicolau S.L.

(Peugeot)



ZURICH

C/. Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Llucmajor)



TALLERES

NOGUERA

REPARACIONES EN GENERAL DE AUTOMÓVILES, MOTOCULTORES, MOTOSIERRAS, MOTOBOMBAS, CORTACEPED, ETC...

TALLER AUTORIZADO



piva motor s.a.

PEDRO NOGUERA
ENSEÑAT

Calle Ripoll, 30 • Tel. y Fax: 971 66 22 13 • 07620 Llucmajor (Mallorca)



Sa penya d'es falcó

- En el temps que corren, de tots és sabut que pel poble i per foravila hi ha poc respecte per la propietat del proïsme. Una mostra de fins on han arribat les coses és el que va passar l'altre dia.

Un caçador, que durant tot l'estiu s'havia encuidat de dur aigua a la beurada i menjar per tenir qualche animalet per caçar, quan s'acabà la veda, es trobà la desagradable sorpresa que li havien pres el bidó d'aigua, la beurada i la barrera...!

- Com cada any el grup de rapinyaires d'aquesta secció han pres vacances i se n'han anat a la costa on fa més fresca, fugint de la bascona d'un poble aletargat on l'única activitat que es desenvolupava a marxades forçades era la dels picapedrers, molts dels quals quasi no han tengut vacances: "a la cera, l'han d'arreglar quan cau...".

Els arquitectes, aparelladors, i els serveis tècnics de l'Ajuntament, també hauran tengut una feina. Els primers i les arquitectes hauran fet una dobladura amb tants de plànols i pagaments de llicències de "reforma", o no? Amb aquests doblers es podran fer moltes millores al poble i es contribuirà a pagar els deutes municipals. O no?

- El "San Fernando" llumajorer és "s'escorxador".

És ben segur que quan un policia convidi qualcú a acompanyar-lo a les "dependències municipals" ho farà emprant aquest nom, o el del "matadero", que és el que perdura al nostre poble. Vos imaginau quins poden ser els pensaments que en un moment determinat puguin passar pel cap d'un familiar o amic d'un detingut quan demani on se l'han endut? "Al matadero!".

- A s'Arenal les coses han transcorregut com cada any: a) un poc més de renou. Tothom fa el que vol i hi ha més gent. b) Un poc més de brutor. Hi ha més gent. Hi ha més cans. No s'ha fet res per canviar els hàbits, i per tant, no s'han canviat.

Davant de l'hotel "Saga" hi ha un cotxe que des de fa tres setmanes és aparcat amb les rodes buides i no l'han retirat de la via pública, la platja a les vuit del matí és plena de cans...

- I parlant de s'Arenal... Les activitats culturals i esportives aquest any han estat moltes i bones. Hi ha hagut concursos de pesca al llarg de tot l'any. Durant l'estiu també n'hi ha hagut només per a nins i nines i s'ha fomentat l'assistència dels socis juvenils a la trobada de socis que anualment se celebra a Gràcia. Llàstima que els serveis no siguin de la mateixa qualitat per al club vell que per al nou.

- El mussolet ha estiuejat a Cabrera i ho ha passat "com un rei". Els estiuejants del Migjorn, a causa que encara no els ha arribat el progrés, han pogut disfrutar de la pau i la tranquil·litat que l'entorn els dona.

Si bé és veritat que com cada any la polèmica amplia-

ció del club nàutic sí, ampliació no, ha tornat a ser notícia d'opinions enconstrades. Després de la sentència del Tribunal Suprem, ratificant la paralització de les obres, i el canvi de govern de la CA (tres destacats membres dels quals, malauradament no se'ls permeté l'entrada al club: president del Govern, Sr. Antich, vicepresident, Sr. Sampol i Conseller de Treball, Sr. Grosske), paradoxalment, el Pacte de progrés podria ser un "mal te toc pesta" per als que volen dur el "progrés" a s'Estanyol.

La realització d'una Junta General on es va aprovar de convertir el club en una entitat de caire privat, polititzada el dia 21 d'agost, en què la Junta directiva dugué la batuta, quan, segons l'oposició, ja estaven inhabilitats pel Govern per un període de 10 mesos, més que prudència denota nerviosisme i manca de prudència.

- Les coses, sembla que han estat més o menys així:

Les obres del club paralitzades pel TS, ratificant la sentència anterior del TJ de les Illes Balears.

Els socis, per majoria, decideixen en una junta gestionada legalment, la conversió del club en privat.

La Conselleria de Medi Ambient, amb sensibilitat i amb motiu de l'obertura del Mollet, manifesta la possibilitat que el Govern recuperi la concessió que es dona amb unes condicions i deutes que ara es volen trastocar. Recordem que el motiu principal que al·lega el TS per paralitzar les obres és que aquesta paralització només afecta els interessos particulars, considerant més important l'interès públic.

Un altre punt que sembla els dubtes entre tots els socis progressistes o no, és:

Qui pagarà els 7 milions que el President, en nom de la Directiva, concedí a Ferrovial, a l'hora de firmar la contracta de la realització del club, com a garantia de la seva construcció?

Si l'administració recupera la concessió, cosa que, a més d'haver-hi moltes possibilitats legals que ho puguin fer, està d'acord amb la filosofia social de l'esquerra, en quines condicions quedaran els socis?

L'explorà l'administració, com al Portitxol? És rendible. Ho tornarà treure a subhasta? Tots els que ara tenen un amarrament, el podran recuperar? Serà el mateix?

Aquests i molts altres interrogants són els que estan en l'aire, i que en un temps no gaire llunyà, es contestaran amb fets consumats.

Déu ens alliberi d'"un ja està fet". ♦



Esports

Maria Garcias, quatre medalles al X Campionat de Natació d'Espanya a Terrassa

Ramona Guillen, Cati Isern, Joana Noguera i Maria Garcias.

Coloma Julià
Foto: S. Monllor

Els passats 17 i 18 de juliol es va celebrar al Club de Natació de Terrassa el X Campionat de Natació-Màsters d'estiu, en el qual hi participaren 502 nedadors i nedadores de 72 clubs estatals, de Portugal i de França.

El Club Mastbal de Palma va obtenir 10 medalles i Ramona Guillen, el rècord d'Espanya a 50 m lliures.

Maria Garcias, en la categoria J (de 71 a 75 anys) va aconseguir quatre medalles, dues individuals i dues en relleus. La medalla de plata en els 50 m lliure i la de bronze en els 50 m esquena. I en els relleus femenins, categoria 4, va obtenir una medalla de plata i una altra de bronze en 4x50 estils, formant equip amb Ramona Guillen, Joana Noguera i Cati Isern. ♦



Catalina Oliver Tomàs, atleta

Catalina Font

Pertany al club d'atletisme de la Universitat de Salamanca, tot i que continua els estudis i els entrenaments al Centre d'Alt Rendiment "Joaquín Blume", a Madrid.

Aquest passat curs 1998-99 no ha pogut entrenar fins al mes de març, a causa d'unes molèsties al genoll i d'aquesta manera, en comptes de participar en 400 m, que és la seva especialitat, ho ha fet en 200 m. Ha guanyat totes les curses selectives per al Campionat d'Espanya i ha estat campiona en la Lliga de Divisió d'Honor, de relleus i de 200 metres lliures. Al Campionat d'Espanya, celebrat el passat 11 de juliol a Torremolinos, va quedar en tercer lloc. També ha participat al Campionat d'Espanya Absolut, on quedà en sisè lloc de la classificació i va millorar la marca en 1 segon (24'' 38).

Des d'aquestes planes li desitjam una total recuperació i els millors èxits per a aquesta temporada vinent. ♦

Sa Libreria

Llibres, contes, jocs educatius,
material d'oficina

12% de descompte
en llibres de text

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Llucmajor)



L'equip Senior Masculí puja de categoria (de rebot)



Guillem Oliver
Foto: C. Julià

A causa de la renúncia del Mallorca, el Club de Bàsquet Joventut de Lluçmajor ha sortit de la I Autonòmica i passa a la categoria que ara anomenen I Nacional (estatal), el que abans era II.

És cert que amb un poc més de sort el Lluçmajor ja hagués aconseguit plaça per pujar directament,

emperò li va faltar un lloc. Ara ha obtingut el que no va tenir pels resultats.

L'equip ha de jugar la lliga amb els de les illes, un d'Eivissa i dos de Menorca, apart dels altres mallorquins. Hem d'admetre que no serà fàcil el conservar la categoria i ells ho saben. L'entrenador, Jaume Company, ja els fa entrenar a bon ritme. Precisament aquests dies ho han fet a s'Arenal, sobre l'arena, per reforçar peus i turmells. L'entrenador no vol baixes per lesió i se prepara amb temps.

De moment, ja que els que els falta és altura, ja s'han cuidat de dur jugadors (un d'Inca i tres del Mallorca) que fan entre 1,95 mts. i 2,02, aquest és precisament Oscar Bermúdez junt amb Diego Orallo, David Navarro i Lluís Alejo. Tots

ells d'una categoria esportiva molt acceptable.

El desig de la directiva és que el primer equip pugui ser completat amb jugadors de Lluçmajor mateix procedents de la pròpia cantera dels Sub-22 i juvenils. És de suposar que el contacte amb jugadors molt experimentats els ajudi a superar-se a si mateixos i juguin, si cal, amb més ganes, ja que el suport el tenen totalment de part del públic i la directiva. Per alguns serà una experiència, esperem que positiva, ja que compten amb un bon entrenador i un coordinador d'equips, Xisco Amengual, que en saben molt sobre el tema i tenen moltes ganes de treballar.

Força i endavant! ♦



Entre noltros

Dades estretes del registre oficial del Jutjat de Lluçmajor

Naixements

- Mathieu Adrian Ruiz Collinet, fill d'Antonio i Iris Paule, nasqué el 27-5-99.
- David Nicolau Ramis, fill de Miquel i Bàrbara, nasqué el 20-6-99.
- Laura Prado Amorós, filla d'Olegario i Immaculada, nasqué el 21-6-99.
- Antonio Martí Ruiz, fill de Miquel i Sonia, nasqué el 18-6-99.
- Miguel Martí Ruiz, fill de Miquel i Sonia, nasqué el 18-6-99.
- Neus Vich Brull, filla de Josep i Maria Teresa, nasqué el 14-6-99.
- Luís Alejandro Martínez Pérez, fill de Joaquín i Luz Estella, nasqué el 27-6-99.
- Adrian Vaquer Lümmer, fill de Ralf i Corinne, nasqué el 27-6-99.
- Guillem Garcias Riera, fill de Francesc i Antònia, nasqué el 7-7-99.
- Nicolau Justino Förster, fill de Walter Josef i Bàrbara, nasqué el 3-7-99.
- Marta Clark Rios, filla de Richard Anthony i Marta Concepción, nasqué el 30-6-99.
- Isabel Moragues Carbonell, filla de Joan i Margalida, nasqué el 11-7-99.
- Alvaro Llompard García, fill de Juan Matías i Ana, nasqué el 10-7-99.
- Araceli Jerònica Huguet Puig, filla de Gabriel i

Maria, nasqué el 15-7-99.

- José Corpas Lozano, fill de José Maria i Rosario, nasqué el 10-7-99.

- Alice Hélène Bécogné Wahnich, filla de Pierre i Encarnación, nasqué el 9-7-99.

- Francisca Oliver Nadal, filla de Pere i Catalina, nasqué el 16-7-99.

- Francina Fernández de Heredia Grimalt, filla de Marcel·lí Francesc i Aina Maria, nasqué el 14-7-99.

- Marc Fernández de Heredia Grimalt, fill de Marcel·lí Francesc i Aina Maria, nasqué el 14-7-99.

- Catalina Vives Guasp, filla de Bernardí i Jerònica Catalina, nasqué el 18-7-99.

- Juan José Catalá Moreno, fill d'Antonio i María Dolores, nasqué el 20-7-99.

- Alvaro Baño González, fill de Tomàs i María Rosa, nasqué el 22-7-99.

- Marcos Portillo Macías, fill de Francisco i Montserrat, nasqué el 22-7-99.

- Niels Jerónimo Castaño Post, fill de Manuel Antonio i Margaretha, nasqué el 25-7-99.

- Maria del Mar Virent Delgado, filla de José Luis i María, nasqué el 31-7-99.

- Maria del Carmen Herrera Sánchez, filla de Jesús i Andrea, nasqué el 24-7-99.

- Nayara Maya Silva, filla de Manuel i Felisa, nasqué el 7-7-99.

- Samuel Morante Pioreck, fill de Francisco Javier i Gabriela, nasqué el 29-7-99.

- José Canals García, fill de Pedro i Angeles, nasqué el 23-7-99.

- Paula Canals García, filla de Pedro i Angeles, nasqué el 23-7-99.

- Judit Pulido Carmona, filla de José i Maria Dolores, nasqué el 4-8-99.

- Catalina Jaume Tomàs, filla de Bernadí i Coloma, nasqué el 23-7-99.

- Alicia Florit Butcher, filla d'Antoni i Pamela, nasqué el 23-7-99.

- Adrian Martínez Tomé, fill de Francisco i Ana Maria, nasqué el 19-8-99.

- Raul Pérez Redondo, fill d'Antonio i María Angeles, nasqué el 17-8-99.

- Elena Weichselgartner Ve-

40

TALLERS MARINA

AGENT OFICIAL PEUGEOT



C/. MARINA, 104 - TEL. 971 66 05 21 - EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

lasco, filla de Bernd i Begoña, nasqué el 18-8-99.

- Francisco Pérez Fernández, fill de Francisco i María de las Nieves, nasqué el 2-8-99.

- Yazmín Nmin Helices, filla de Redonane i Encarnación, nasqué el 21-8-99.

- Mikaela Carberry, filla de Stephen i Ella, nasqué el 22-8-99.

- Nicolás García Giménez, fill de Guillermo i Teresa, nasqué el 22-8-99.

- Antonia Cañellas Morell, filla de Joan i Maria Antonia, nasqué el 28-8-99.

Matrimonis

- Juan Manuel Vivancos Hensen i Verónica Lagares Palacios es casaren el 18-4-99 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Sidney Jean François Revuelta Desdame i Concepción Ayudarte Rueda, es casaren el 17-9-98 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Andreu Canals Salvà i Maria Antònia Prats Ribes, es casaren el 25-6-99 al Jutjat de Pau.

- Cord Henneberg i Margalida Bou Bauzá, es casaren el 25-6-99 al Jutjat de Pau.

- Joan Miquel Català Jofre i Maria Lluïsa Lull Vila es casaren el 26-6-99 al Jutjat de Pau.

- Robby Roth i Claudia Emma Urban, es casaren el 2-7-99 al Jutjat de Pau.

- Antonio Llamas Bauzá i Josefa Sanchís Llinares, es casaren el 12-6-99 al Convent de St. Bonaventura.

- Michael Buhle i Maria del Mar Cerdà Pérez, es casaren el 9-7-99 al Jutjat de Pau.

- José Torres García i Magdalena Sánchez Monseñat, es casaren el 15-5-99 al Jutjat de Pau.

- Juan Antonio Díaz Barrios i Raquel Navarro Carmona, es casaren el 18-7-99 a l'Església de Ntra. Sra. de la Lactància.

- Manuel Maya Bermúdez i Felisa Silva Amaya, es casaren el 4-10-99 a l'Església de Ntra. Sra. de la Lactància.

- Juan Antonio Cay Sánchez i María Dolores Tirado Salas, es casaren el 24-7-99 a l'Església de Ntra. Sra. de la Lactància.

- Julio Pantoja Alabarce i María Azucena Bas Santiago, es casaren el 30-7-99 a l'Església de Ntra. Sra. de la Lactància.

- Juan Nadal Rubiales i Vanesa Urbina Cortavarría, es casaren el 30-7-99 al Jutjat de Pau.

- Antoni Tudurí Vila i Margalida Gelabert Pas, es casaren el 26-6-99 a l'Església de St. Bonaventura.

- Eloi Bosch Bosch i Montserrat García Camps, es casaren el 31-7-99 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Seppo Juhani Hartikainen i Catalina Cañellas Serra, es casaren el 1-8-99 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Pere Antoni Garau Roca i Natividad Vidal Ramis, es casaren el 7-8-99 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

Defuncions

- Pràxedes Puigserver Ferretjans, morí el 28-5-99 als 82 anys.

- Louis Jean Redelsperger, morí el 25-6-99 als 67 anys.

- Heinz Dieter Faller, morí el 15-6-99 als 47 anys.

- Bernat Ripoll Serra, morí el 17-6-99 als 73 anys.

- Esperança Salas Martí, morí el 2-7-99 als 91 anys.

- Francisca Bauzá Sánchez, morí el 4-7-99 als 88 anys.

- Llorenç Caldés Clar, morí el 5-7-99 als 80 anys.

- Manuel Wans, morí el 24-6-99 als 32 anys.

- Francisca Góngora Balas, morí el 11-7-99 als 91 anys.

- Catalina Tomàs Tomàs, morí el 16-7-99 als 89 anys.

- Josep Cardell Barceló, morí el 18-7-99 als 74 anys.

- Ana Maria Oliver Sastre, morí el 25-7-99 als 88 anys.

- Pedro Fullana Miralles, morí el 16-7-99 als 44 anys.

- Catalina Quetglas Puyol, morí el 24-7-99 als 89 anys.

- Maciana Mulet Garau, morí el 27-7-99 als 78 anys.

- Ziss Rolf Peter, morí el 22-7-99 als 40 anys.

- Jerònima Mesquida Ferretjans, morí el 2-8-99 als 84 anys.

- Apol·lònia Mut Jaume, morí el 3-8-99 als 72 anys.

- Lluïa Tomàs Gamundí, morí el 5-8-99 als 80 anys.

- Santiago García Garrido, morí el 4-8-99 als 82 anys.

- Antonia Bisbal Mestre, morí el 6-8-99 als 94 anys.

- Maria Fondevila Montaner, morí el 7-8-99 als 89 anys.

- Joan Pericàs Fuster, morí el 9-7-99 als 46 anys.

- Catalina García Puigserver, morí el 12-8-99 als 80 anys.

- Sebastià Sbert Sans, morí el 13-8-99 als 73 anys.

- Bartomeu Jaume Nadal, morí el 20-8-99 als 75 anys.

- Francisco Montserrat Obrador, morí el 22-8-99 als 67 anys.

- Maria Rigo Clar, morí el 23-8-99 als 74 anys.

- William Gordon Heap, morí el 20-8-99 als 65 anys.

- Catalina Trobat Capellà, morí el 28-8-99 als 97 anys.

- Bartomeu Mut Monserrat, morí el 29-8-99 als 83 anys.

- Maria Noguera Cardell, morí el 29-8-99 als 89 anys.

- Miquel Castell Cardell, morí el 30-8-99 als 90 anys.

- Antonio Guerrero Blaya, morí el 1-9-99 als 64 anys.

- Rainer Schmidt, morí el 27-8-99 als 50 anys. ♦



Col·lecció Tardor - hivern

Gran assortit de roba, xandalls i esportives

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca)



Passatemps

Sopa de lletres

Llorenç Mascaró

12 illes del Mediterrani

Solució del mes passat

- Matilde
- Irene
- Magdalena
- Brígida
- Soledat
- Raquel
- Gertrudis
- Marta
- Alexandra
- Engracia
- Clara
- Úrsula
- Coloma
- Beatriu
- Florentina
- Marina

G	Y	A	V	Y	L	X	Z	A	T	C	Y	N	A	B	E
C	I	F	I	G	C	B	G	N	Z	X	A	D	C	I	D
Z	L	X	A	G	T	E	V	Y	A	A	G	R	F	A	E
E	A	D	U	I	S	V	C	Y	D	M	E	B	T	S	V
L	I	V	S	R	B	U	N	M	E	T	G	I	A	T	A
Z	A	Z	O	D	V	E	I	D	A	H	S	U	E	S	N
I	X	C	I	A	D	D	R	Y	S	S	B	T	H	A	I
Y	G	L	R	R	R	S	A	P	S	Z	K	U	C	S	T
E	R	X	A	O	V	E	P	A	I	S	D	R	S	S	A
L	Y	S	A	X	L	F	T	E	V	X	O	H	N	I	T
Q	Z	P	E	H	L	L	A	N	I	N	I	E	Z	A	T
A	T	U	H	E	A	T	A	B	E	I	J	U	R	T	H
G	I	G	I	M	E	Z	E	M	A	M	I	E	N	A	M
P	E	L	G	X	B	L	A	O	Q	N	R	S	H	I	N
E	E	P	I	F	N	F	A	V	O	B	B	O	M	B	O
V	T	I	E	C	M	U	T	M	A	C	O	R	F	U	U
E	M	E	P	A	I	L	Q	C	M	O	U	S	O	S	I
A	V	L	I	L	T	S	X	L	T	O	A	M	U	B	S

42



Pes forat d'es moix

El camí-carrer? que es va obrir a continuació de la Ronda d'Antoni Ramis, es fa ver en una setmana. De llavors ençà la cosa està aturada. Quan es va fer el projecte, només es preveia fer el que s'ha fet?

El camí anterior era més transitable!

Serà necessari que ens acostem a les eleccions generals, o haurem d'esperar fins d'aquí a quatre anys, a les properes eleccions autonòmiques? ♦





TELYCO

LLUCMAJOR S'ARENAL

**Nuevo domicilio
Plaza España, 54**



Grupo Telefónica

Alta de Líneas Telefónicas.

Teléfonos Básicos, Inalámbricos, Contestadores.

Teléfonos Móviles.

Fax (papel térmico y normal).

Centralitas telefónicas.

Contratos de Mantenimiento.

Venta y Reparación de Equipos Telefónicos.

Distribuidor Oficial:



Moviline



Movistar



Plaza España, 54 - 07620 LLUCMAJOR - Tel.: 971 12 10 83 - Fax: 971 66 40 46
C/. Reyes Católicos, 33 - 07007 Palma - Tel.: 971 27 34 06 - Fax: 971 25 02 71
C/. Trasimeno, 16 - 07600 S'ARENAL - Tel. y Fax: 971 26 93 10
C/. Ciceró, 3 - 07007 Can Pastilla - Tel. y Fax: 971 26 62 32

43

SYP & CONSUM

PROVI LA NOVA GAMMA DE

PRODUCTES & CONSUMER

MILLOR PREU! MILLOR QUALITAT!

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98



SEAT

Rubí Automòviles Llucmajor, S.L.

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

seatibiza



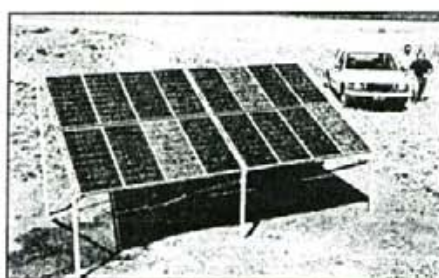
El perfil del nuevo Ibiza realza
su carácter deportivo

AUTO - ELECTRIC
Barceló
S.L.

AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix®



Ronda Ponent, 27 - Tel. 66 01 70



GENERADOR SOLAR

